

การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

PROMOTION OF POLICY FOR RELIGION AND CULTURE ENHANCEMENT ACCORDING TO SAPPURISADHAMMA IN THE KHOK TAN SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, PHU SING DISTRICT, SISAKET PROVINCE

PHRA TAWEERAK CHANARATANO (KAEWDUANGDEE)

A THEMATIC PAPER SUBMITTED INPARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE MASTER DEGREE OF POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
(2023)

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : **การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ**

ชื่อนักศึกษา : **พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)**

ชื่อปริญญา : **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**

ปีพุทธศักราช : **2566**

อาจารย์ที่ปรึกษา : **ผศ. ดร.เกษฎา ผาทอง**

สารนิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการนำหลักหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกันขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล จำนวน 7,726 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน จำนวน 356 คน ผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลในการใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐาน (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดย (t-test) ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่โดยมี ตัวแปร คือ เพศ ส่วนตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา หากกรณีเมื่อพบความแตกต่าง จะทดสอบโดยหาค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe')

ผลการวิจัยพบว่า

1) การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 7 ด้าน และเมื่อจำแนกป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับที่มากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้.ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) 2) ด้านมัตตัญญุตา(เป็นผู้รู้จักประมาณ) 3) ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาลเวลา) 4) ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน) 5) ด้านธัมมัญญุตา(เป็นผู้รู้จักเหตุ) 6) ด้านอัตตัญญุตา(เป็นผู้รู้จักตน) 7) ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล)

2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยรวมทั้งหมดมีความแตกต่างกัน

3) ข้อเสนอแนะแนวทางที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล คิดวิเคราะห์ แยกแยะในกระบวนการทำงานได้อย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างถูกจุด มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติ รับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน มีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึงให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเกิดความเข้าใจในการทำงานที่สอดคล้องกัน กำหนดขอบข่ายเวลางานให้ ชัดเจน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้เวลาราชการในการปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและสังคม และเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นเสมอเพื่อให้เกิดการเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์สืบสานให้ยั่งยืน และการเห็นถึงความสำคัญของบุคคลที่เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม เกิดการยกย่องเชิดชูบุคคลที่เป็นต้นแบบในสังคมเพื่อเป็นกำลังใจให้ทำดีต่อไป

คำสำคัญ : การส่งเสริม, นโยบาย, สัปปุริสธรรม 7, วัฒนธรรม, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSATRACT

Thematic Topic	**: Promotion of policy for religion and culture enhancement according to sappurisadhamma in the Khok tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province.**
Student's Name	**: PhraTaweerak Chanaratano (Kaewduangdee)**
Degree Sougth	**: Master of political Sciences**
Anno Domini	**: 2023**
Advisor	**: Asst.Prof.Dr.Ketsada Phathong**

Implementation of the policy to promote religion and culture according to the principles of Sappurisadham in the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province. The objectives are 1) to study the application of Sappurisadham principles in promoting and supporting local traditions and culture of the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province 2) to compare public opinions towards the implementation of policies to promote religion and culture. According to the principles of Sappurisadham of the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province of personnel with gender, age, education level of the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province. 3) To suggest guidelines for applying Sappurisadham principles in promoting and supporting traditions and local cultures of the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province.

The research tool was a questionnaire. The sample group was 7,726 people living in the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization area. The sample size was determined. By opening the tables of Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan) for 356 people, the researcher collected data using questionnaires as a tool for the study. Use statistics to analyze data using percentages, averages, and standard deviations. And perform a hypothesis test (t-test) and one-way analysis of variance (One-way ANOVA) by (t-test) used to test differences in personal factors with the variable being gender. For variables that have more than 2 groups. and above includes age, education level In the case when differences are found Will be tested by finding the average of each pair using Scheffe's method.

The research results found that

1) Study of public opinions towards the implementation of the policy to promote religion and culture in accordance with the principles of Sappurisadham in the Kotan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province, in all 7 areas, and when classified by area, it was found to be at a high level. every aspect Sort by average from highest to lowest. As follows. Atthanyuta side (One who knows results) 2) Mattanyuta aspect (One who knows moderation) 3) Kalanyuta aspect (He is a person who knows time) 4) Parisanyutta aspect (knowing the community) 5) Dhammañña (knowing causes) 6) Attanyuta (knowing oneself) 7) Pukkapañña (being an acquaintance of a person)

2) Results of comparing the level of public opinion towards the implementation of policies to promote religion and culture in accordance with the principles of Sappurisadham in the Khok Tan Subdistrict Administrative Organization, Phu Sing District, Sisaket Province, with gender, age, and educational level. Overall, they are all different.

3) Suggestions for implementing religious and cultural promotion policies in the administrative organization of Koktan Street, Phu Sing District Sisaket Province has found that people hope Tambon Koktal's administrative organization can systematically think, analyze, and differentiate work processes in order to correctly solve problems for the people. Responsible for fulfilling responsibilities, taking responsibility for the best interests of the people, and thoroughly delegating power and responsibility, involving the people to understand consistency in work. Clearly define the scope of work hours to effectively fulfill responsibilities and utilize government time to properly fulfill responsibilities, benefiting institutions and society. And always participate in promoting and supporting local activities or culture to recognize the importance of local culture for sustainable protection. Recognizing the importance of individuals as social role models, people are seen as social role models to encourage them to continue doing good deeds.

Keywords : promotion, policy, Sappurisadham 7, culture, local government organization

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และความกรุณาจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้ คำแนะนำแนวทางการศึกษาและการทำวิจัยเป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.เกษฎา ผาทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้คอยให้คำปรึกษามาตลอด และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่ได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและกรุณาให้ความรู้ คำแนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในด้านเอกสารในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอบคุณอาจารย์รัฐศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ทักษะ และแนวคิดต่างๆที่ทำให้เกิดองค์ความรู้เป็นอย่างยิ่งในการนำไปต่อยอดในอนาคตได้

ขอบคุณ โยมพ่อและนายกองการบริหารส่วนตำบลโคกตาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม และพี่น้องประชาชนทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้แด่บิดา มารดา และครู-อาจารย์ อันเป็นที่เคารพสูงสุด รวมถึงเพื่อนๆร่วมชั้นเรียนทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ ตลอดจน ผู้มีพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พระทวีรักษ์ ชนรตโน
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	**จ**
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	**ช**
กิตติกรรมประกาศ	**ฌ**
สารบัญ	**ญ**
สารบัญตาราง	**ฏ**
สารบัญภาพ	**ผ**
บทที่ 1 บทนำ	**1**
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 คำนิยามศัพท์	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	**6**
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบาย	6
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริม ศาสนา และวัฒนธรรม	8
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม 7	11
2.4 บริบทพื้นที่ทำการวิจัย	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	**29**
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	29
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	31
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	32
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	**35**
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล..... 36
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 36
บทที่ 5 สรุป อภิปลายผล และข้อเสนอแนะ..... 86
5.1 สรุปผลการวิจัย..... 87
5.2 อภิปรายผล..... 91
5.3 ข้อเสนอแนะ..... 96
บรรณานุกรม..... 98
ภาคผนวก..... 101
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ..... 102
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชายตรวจสอบเครื่องมือ..... 104
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล..... 108
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม..... 111
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC..... 119
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม..... 124
ประวัติย่อผู้วิจัย..... 132

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	37
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	37
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	38
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	38
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทั้ง 7 ด้าน	39
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)	40
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล)	41
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอ ภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านมัตตัญญุตา(รู้จักประมาณ)	43
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์จังหวัดศรีสะเกษตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)	44
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน ปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)	45
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)	46
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ.....	47
4.14	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลโดยรวมที่มีเพศต่างกัน.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.15	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบาย ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')	48
4.16	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามเพศ	49
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ที่มีเพศต่างกัน	49
4.18	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบาย ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา(รู้จักเหตุ) จำแนกตาม เพศด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')	50
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล)จำแนกตามเพศ	50
4.20	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ที่มีเพศต่างกัน	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')	51
4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)จำแนกตามเพศ.....	52
4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ที่มีเพศต่างกัน.....	52
4.24	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)จำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')	53
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ) จำแนกตามเพศ.....	53
4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญูตา (รู้จักประมาณ) ที่มีเพศต่างกัน.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')	54
4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)จำแนกตามเพศ.....	55
4.29	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ที่มีเพศต่างกัน.....	55
4.30	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe').....	56
4.31	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)จำแนกตามเพศ.....	56
4.32	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา(รู้จักชุมชน)ที่มีเพศต่างกัน.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.33	แสดงผลการทดสอบควมแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบาย ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe').....	57
4.34	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)จำแนกตามเพศ.....	58
4.35	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)ที่มีเพศต่างกัน.....	58
4.36	แสดงผลการทดสอบควมแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe').....	59
4.37	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ.....	60
4.38	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.39	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามอายุ.....	61
4.40	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ที่มีอายุต่างกัน.....	61
4.41	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตามอายุ.....	62
4.42	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ที่มีอายุต่างกัน.....	62
4.43	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญุตา (รู้จักตน) จำแนกตามอายุ.....	63
4.44	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์กาบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญุตา (รู้จักตน) ที่มีอายุต่างกัน.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.45	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) จำแนกตามอายุ	64
4.46	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ที่มีอายุต่างกัน	64
4.47	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) จำแนกตามอายุ	65
4.48	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ที่มีอายุต่างกัน	65
4.49	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนกตามอายุ	66
4.50	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ที่มีอายุต่างกัน	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.51	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) จำแนกตามอายุ	67
4.52	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ที่มีอายุต่างกัน	67
4.53	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	68
4.54	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	69
4.55	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามระดับการศึกษา	69
4.56	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.57	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามระดับการศึกษา เป็น รายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')	70
4.58	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตามระดับการศึกษา	71
4.59	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	71
4.60	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตาม ระดับการศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')	72
4.61	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) จำแนกตามระดับการศึกษา	73
4.62	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.63	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe').....	74
4.64	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา(รู้จักประมาณ) จำแนกตามระดับการศึกษา.....	75
4.65	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอ ภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	75
4.66	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe').....	76
4.67	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) จำแนกตามระดับการศึกษา.....	77
4.68	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอ ภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.69	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe').....	78
4.70	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
4.71	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	79
4.72	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe').....	80
4.73	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	81
4.74	แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอ ภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.75	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe').....	82
4.76	สรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามสมมุติฐาน 1-3 ดังนี้.....	83
4.77	แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ.....	84

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพกรอบแนวคิดการวิจัย.....	28
4.1	ภาพแสดงองค์ความรู้จากการวิจัย.....	85

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมการใช้ชีวิตที่ต้องแข่งกับเวลา จนปัจจุบันทำให้ประชากรในชุมชนต้องดิ้นรนสู้กับชีวิตที่ต้องอยู่ในสังคมที่มีปัญหา เพื่อความอยู่รอดของตนและคนในครอบครัวทั้งปัญหาความยากจนที่มี จำนวนเพิ่มขึ้น การว่างงานฐานะทางเศรษฐกิจของคนกลับห่างไกลกันมากขึ้น ปัญหาด้านสุขภาพ ประชากรในชุมชนขาดแคลนแม้กระทั่งสาธารณสุขขั้นมูลฐาน ปัญหาด้านการศึกษาความเสมอภาคใน โอกาสทางการศึกษาก็เกิดปัญหามากมายในสังคมเช่นความยากจนยาเสพติดปัญหาด้านจริยธรรม คุณธรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอาชญากรรมยังค้าสิ่งผิดกฎหมายการพนันในรูปแบบ ต่างๆปัญหาด้านวัฒนธรรมมีความเสื่อมโทรมทางด้านวัฒนธรรมมีค่านิยมที่ไม่พึงปรารถนาและไม่เอื้อ ต่อการพัฒนาทั้งหมดนั้นเข้าคุกคามต่อชีวิตและสุขภาพของประชากรในชุมชนทั่วทุกคน การบริหารจัดการชุมชนจึงเป็นหน้าที่หลักที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันรับผิดชอบภาครัฐ คณะกรรมการบริหารชุมชนสมาชิกภายในชุมชนและหน่วยงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องช่วยกันผู้เขียนเห็นว่าผู้นำชุมชนควรนำหลักสัปปุริสธรรม7กับการบริหารจัดการชุมชนโดยการประยุกต์ใช้กับนโยบายบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมใน พระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่คนไทยส่วนมากยอมรับนับถือมีโดยเฉพาะด้านการบริหารงานจัดการ ต่างๆในพระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่สามารถส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการผู้เขียนจึงได้เรียบ เรียง ศึกษาการประยุกต์ใช้หลักธรรม สัปปุริสธรรม7กับการบริหารจัดการชุมชนเพื่อนำไปใช้เป็น แนวทางในการบริหารจัดการชุมชนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน สืบไป (สิรภพ สวนดง, 2539, หน้า 853)

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ หน่วยงานปกครองที่ อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมาก ที่สุดรูปแบบหนึ่งโดยปกติ การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปิดโอกาสให้ประชาชนใน เขตท้องถิ่นนั้นๆ เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อ เลือกผู้บริหารท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง (เรียกว่าการเลือกตั้ง โดยตรงหรือโดยอ้อมตามลำดับ) องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการบริหาร จากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด(คระกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (วันที่ 18-19 พฤษภาคม 2559) นับตั้งแต่การปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยได้เริ่มวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งสุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2440 ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เริ่มโครงการจัดตั้งเทศบาลแต่มีเหตุการณ์จำเป็นต้องระงับไป เมื่อมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงการปกครองเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2475 ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นเป็น ครั้งแรกในประเทศไทย และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2376 ทำให้มีเทศบาล เกิดขึ้นนับแต่นั้นเป็นต้นมา ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 ขึ้น เป็นผลให้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น เพื่อให้ การปกครองระดับตำบลที่มี

ความเจริญ มีรายได้ ได้มีการปกครองตนเองเกิดขึ้นในรูปขององค์การ บริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดย ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนแต่ละหมู่บ้านเข้าไปเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของตำบล โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นหน่วยงานที่สะท้อนการกระจาย อำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (การปกครองท้องถิ่นไทย, 2548, หน้า 24)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถุง (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2562 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66) การดำเนินการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลเพื่อมุ่งพัฒนา นำชุมชนน่าอยู่สู่ความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการที่ดี พัฒนาสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจการเมืองและสังคมอย่างมีคุณภาพ และยังกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานภาพความต้องการและนโยบายในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพปัญหาและความต้องการของ ของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามนกลยุทธ์ แนวทางพัฒนาบรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและ ตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของตำบลโคกตาลจึงเป็นส่วนที่สำคัญเพื่อที่จะได้เข้าถึงและรับรู้สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของประชาชน อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนสืบไป(ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล, 2565)

ดังนั้นปัญหาสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ว่าประชาชนในเขตพื้นที่การปกครองนั้น มีความหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลนั้นจะปฏิบัติหน้าที่อยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม นั่นก็คือหลักสัปปุริสธรรมทั้ง 7 เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่การปกครองอย่างผาสุข ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ สามารถนำผลการวิจัยและการสอบถามข้อเสนอแนะ เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเพื่อเสริมสร้างให้เกิดนโยบายมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่มากยิ่งขึ้น

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นอย่างไร

1.2.2 การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นอย่างไร

1.2.3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการนำหลักหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน

1.3.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1.4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล แตกต่างกัน

1.4.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล แตกต่างกัน

1.4.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประกรกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชน ในพื้นที่การปกครอง ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 365 คน โดยการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรม ไปปรับใช้ตามหลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ใน 7 ด้าน ได้แก่

- ด้านธัมมัญญุตา เป็นผู้รู้จักเหตุ
- ด้านอัตถัญญุตา เป็นผู้รู้จักผล
- ด้านอัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักตน

- ด้านมัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักประมาณ
- ด้านกาลัญญุตา เป็นผู้รู้จักกาลเวลา
- ด้านปริสัญญุตา เป็นผู้รู้จักชุมชน
- ด้านปุคคลปัญญุตา เป็นผู้รู้จักบุคคล

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ หมู่บ้านในเขตพื้นที่ปกครอง ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระหว่าง เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2566 ถึง มีนาคม พ.ศ.2567

1.6 คำนิยามศัพท์

นโยบาย (Policy) หมายถึง แนวหรือวิธีการเพื่อการปฏิบัติทีรัฐบาล หรือสถาบัน หรือกลุ่มหรือบุคคล เลือกจากการเลือกหลายๆ ทาง เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติ โดยปกติจะสะท้อนให้เห็นถึงการตัดสินใจในปัจจุบันเพื่อการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิผลและเพื่ออนาคตที่ดีกว่า

ส่งเสริม หมายถึง การส่งเสริมเป็นขบวนการให้ความรู้โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้รับการส่งเสริมเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านทัศนคติและพฤติกรรม เช่น เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติโดยนำวิธีปฏิบัติใหม่ๆมาใช้เพื่อให้เกิดความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ๆที่ดีกว่าเดิม

หลักสัปปุริธรรม คำว่า สัปปุริสธรรม แปลว่า ธรรมะของคนดี หมายความว่า ผู้ใดมีธรรมเหล่านี้แล้วผู้นั้นได้ชื่อว่าเป็นคนดี คนดีที่พระพุทธศาสนายกย่อง มิได้เป็นคนงมงายหรือเป็นคนซื่อจนเซ่อ แต่เป็นคนฉลาดมีเหตุผล รู้จักใช้ความคิด วางตัวได้ดีและมีมนุษย์สัมพันธ์เหมาะสม มี 7 ประการ ดังนี้

1) อัตถัญญุตา คือความเป็นผู้รู้จักวิเคราะห์สาเหตุของสถานการณ์และความเป็นไปของชีวิต

2) ธัมมัญญุตา คือความเป็นผู้รู้จักวิเคราะห์สาระและผลอันเกิดจากสาเหตุดังกล่าว

3) อัตตัญญุตา คือความเป็นผู้รู้จักวิเคราะห์ตนเองทั้งในด้านความรู้ คุณธรรม และความสามารถ

4) มัตตัญญุตา คือความเป็นผู้รู้จักหลักของความพอดี การดำเนินชีวิตพอเหมาะพอควร

5) กาลัญญุตา คือความเป็นรู้จักปฏิบัติตนให้ถูกกาลเทศะ

6) ปริสัญญุตา คือความเป็นผู้รู้ปฏิบัติ การปรับตนและแก้ไขตนให้เหมาะกับสภาพของกลุ่มและชุมชน

7) ปุคคลัญญุตาคือความเป็นผู้รู้จักปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบุคคลที่มีความแตกต่างกัน

วัฒนธรรม หมายรวมถึง ทุกสิ่ง ทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมา นับตั้งแต่ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา กฎหมาย ศิลปะ จริยธรรม ตลอดจนวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ คิดค้นขึ้นมาเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ เพราะการจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้มนุษย์จะต้องรู้จักใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและจะต้องรู้จักควบคุมความประพฤติของมนุษย์ด้วยกัน วัฒนธรรม คือคำตอบที่มนุษย์ในสังคมคิดขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้

ศาสนา ศาสนาตามความหมายของชาวตะวันออก โดยเฉพาะทางศาสนาพุทธ หมายถึง คำสั่งสอนของท่านผู้รู้ คำสั่ง คือ วินัย คำสอน คือ ธรรม หรือธรรมะ รวมเรียกว่า ธรรมวินัย

ประเพณี เป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติสืบเนื่องกันมา เป็นเอกลักษณ์และมีความสำคัญต่อสังคม เช่น การแต่งกาย ภาษา วัฒนธรรม ศาสนา ศิลปกรรม กฎหมาย คุณธรรม ความเชื่อ ฯลฯ อันเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมของสังคมเชื้อชาติต่างๆ กลายเป็นประเพณีประจำชาติและถ่ายทอดกันมาโดยลำดับ หากประเพณีนั้นดีอยู่แล้วก็รักษาไว้เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ หากไม่ดีก็แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเทศะ ประเพณีล้วนได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เข้าสู่สังคม รับเอาแบบปฏิบัติที่หลากหลายเข้ามาผสมผสานในการดำเนินชีวิต ประเพณีจึงเรียกได้ว่าเป็น วิถีแห่งการดำเนินชีวิตของสังคม โดยเฉพาะศาสนาซึ่งมีอิทธิพลต่อประเพณีไทยมากที่สุด วัดวาอารามต่างๆ ในประเทศไทยสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของพุทธศาสนาที่ มีต่อสังคมไทย และชี้ให้เห็นว่าชาวไทยให้ความสำคัญในการบำรุงพุทธศาสนาด้วยศิลปกรรมที่งด งามเพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาตั้งแต่โบราณกาล เป็นต้น

ผู้นำ (Leader) หมายถึง บุคคลที่สามารถชักจูงหรือชี้นำบุคคลอื่น ให้ปฏิบัติงาน สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ มีความสามารถที่จะทำให้องค์การดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมาย โดยการใช้อิทธิพลเหนือทัศนคติและการกระทำของผู้อื่น

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล จัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขต อบต. แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของ อบต. เอง ”

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1. ทำให้ทราบถึงการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

1.7.2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน

1.7.3. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำมาเสนอเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบาย

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริม ศาสนา และวัฒนธรรม

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม 7

2.4 บริบทพื้นที่ทำการวิจัย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1. ความหมายของนโยบาย

นโยบายคือกรอบและเครื่องชี้นำแนวปฏิบัติ เป็นแนวทางในการปฏิบัติหรือตัดสินใจ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ปกติแล้วนโยบายจะถูกประกาศใช้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นทางการ นโยบายมีหลายระดับแต่ละระดับจะมีขอบเขตครอบคลุมเป้าหมายผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติ และความชัดเจนของนโยบาย นอกจากนั้น นโยบายในระดับต่าง ๆ ต้องมีความเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกัน

Friedrich (1963, PP. 70) กล่าวไว้ว่า นโยบาย คือ ข้อเสนอสำหรับแนวทางการ ดำเนินงานของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐบาล ภายในสภาพแวดล้อมแบบหนึ่งซึ่งจะมีทั้งอุปสรรค และ โอกาสบางประการด้วย อุปสรรคและโอกาสที่มีนั้นเอง ที่ผลักดันให้มีการเสนอนโยบายขึ้นเพื่อใช้ ประโยชน์และเอาชนะสภาพการณ์เช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายอย่างหนึ่งอย่างใดนั้นเอง

Knezevich (1969, PP. 217) ได้ระบุไว้ว่า นโยบาย หมายถึง ข้อความทั่วไปที่ อธิบายถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะบรรลุถึงคำแถลงนโยบาย (policy statement) เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

McNichols (1977, PP. 3) กล่าวว่า นโยบาย หมายถึง การตัดสินใจที่มีความ กล่าวคือเป็นการกระทำที่ไตร่ตรองและลึกซึ้งของผู้บริหารระดับสูงฉลาดและหลักแหลม

Chang and Campo - Folres (1980, PP. 7) ระบุว่านโยบายหมายถึง กรอบ พื้นฐาน (A Basic Framework) ที่เป็นตัวกำหนดปัญหาหลักของบริษัท จุดมุ่งหมาย ปณิธาน วัตถุประสงค์ทั่วไป และแนวทางชุดหนึ่ง ซึ่งครอบคลุมการดำเนินงานทางธุรกิจภายใต้กรอบแนวคิด รวมของบริษัท

สรุป นโยบายคือแผนการหรือแนวทางที่องค์กรหรือรัฐกำหนดขึ้นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการระบุเป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน และผลที่คาดหวัง นโยบายมักถูกใช้ในการกำหนดกรอบการทำงานและการตัดสินใจในหลายๆด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

2.1.1 ความสำคัญของนโยบาย

1.เป็นเครื่องชี้นำและกรอบในการวางแผน

2.เป็นเครื่องชี้นำการบริหารขององค์การ โดยเป็นเครื่องมือที่ททำให้ผู้บริหารทราบ ว่าจะทำอะไรและใช้ปัจจัยชนิดใดบ้าง ทั้งยังเป็นเสมือนเข็มทิศและหางเสือที่ช่วยให้การบริหารงาน ดำเนินไปถูกทิศทาง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนความชอบธรรมในการใช้อำนาจของผู้บริหารช่วยให้เกิดการพัฒนาทางการบริหาร ในแง่ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการ ประสานงาน เนื่องจากนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการประสานงาน เนื่องจาก นโยบายจะช่วยให้หน่วยงานเข้าใจถึงเป้าหมาย แนวปฏิบัติ และทิศทางการดำเนินงานร่วมกัน ทำให้ เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือ และการประสานงานกันได้สะดวกมากขึ้น

3.เป็นเครื่องมือในการควบคุม กำกับ และติดตามงานของผู้บริหาร

ลักษณะของนโยบายที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.กำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง ไม่ใช่ความเห็นส่วนตัวของผู้กำหนดนโยบาย

2.สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และสามารถช่วยให้การดำเนินงาน บรรลุเป้าหมายได้

3.นโยบายที่ดีต้องได้รับการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยกำหนดกลวิธี ในการปฏิบัติไว้กว้างๆ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถพิจารณาดีความแล้วนำไปปฏิบัติตามความสอดคล้อง กับสภาวการณ์ในขณะนั้น และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่

4.ต้องมุ่งสนองประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวม และจัดลำดับความสำคัญและ ความจำเป็นก่อนหลังในการนำไปปฏิบัติ

5.ต้องเป็นข้อความที่กะทัดรัด ใช้ภาษาเขาใจง่าย และมีการแถลงเป็นลายลักษณ์ อักษรเพื่อให้สมาชิกทุกคนและทุกระดับชั้นภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

6.ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของวัตถุประสงค์และมีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ได้เสมอ

7.ต้องเป็นจุดศูนย์รวมหรือศูนย์ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่านโยบาย หมายถึง แนวทางหรือกรอบที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน หรือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ

สรุปความสำคัญของนโยบาย คือ เป็นตัวกำหนดทิศทาง สร้างความเป็นระเบียบ สนับสนุนการพัฒนา แก้ไขปัญหา และสร้างความมั่นคงได้ เพราะนโยบายช่วยกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับองค์การหรือรัฐบาล ทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจแนวทาง และ วิธีการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน และมี

ประสิทธิภาพในการพัฒนาในด้านต่างๆ เพราะนโยบายถูกออกแบบมาเพื่อให้แก้ไขปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นในสังคมหรือองค์กรทำให้สามารจัดการกับปัญหาได้อย่างเป็นระบบ

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริม ศาสนา และวัฒนธรรม

2.2.1 ความหมายของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ศาสนา ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 1100) ได้นิยามความหมายของ “ศาสนา” ว่าคือ ลัทธิความเชื่อของมนุษย์อันมีหลัก คือ แสดงกำเนิดและความสิ้นสุดของโลกเป็นต้น อันเป็นไปใน ฝ่ายปรมัตถ์ฝ่ายหนึ่ง แสดงหลักธรรมเกี่ยวกับบุญบาปอันเป็นไปในฝ่ายศีลธรรมประการหนึ่งพร้อมทั้งลัทธิพิธีที่กระทำตามความเห็นหรือตามคำสั่งสอนในความเชื่อถือนั้น ๆ

พระราชวรมุนี (2538, หน้า 291) ได้นิยามความหมายของ “ศาสนา" ว่าคือ คำสอน คำสั่งสอน, ปัจจุบันใช้หมายถึงลัทธิความเชื่อถืออย่างหนึ่ง ๆ พร้อมด้วยหลักคำสอน ลัทธิ พิธี องค์การ และกิจการทั่วไปของหมู่ชนผู้นับถือลัทธิความเชื่ออย่างนั้น ๆ

สรุป ความหมายของ “ศาสนา” คือ ระบบความเชื่อและการปฏิบัติที่มนุษย์ใช้ เพื่อ เชื่อมโยงกับสิ่งที่ถือว่าอยู่สูงสุด หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น เชื่อในพระเจ้า หลักศีลธรรม พิธีกรรม บทสวดมนต์ และการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ นอกจากนี้ ศาสนา ยังมีบทบาทในการสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในชุมชนและสังคม สร้างแนวทาง ในการดำเนินชีวิต และให้ความหมายกับการมีชีวิตอยู่

วัฒนธรรม ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 757) ได้นิยามความหมาย “วัฒนธรรม” ว่าคือ สิ่งที่ ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ, วิถีชีวิตของหมู่คณะ ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรม พุทธศักราช 2485 หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน, ทางวิทยาการ หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิต สร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม (2550, หน้า 6) ได้นิยามว่า วัฒนธรรม หมายถึง วิถีการดำเนิน ชีวิต (The Way of Life) ของคนในสังคม เช่น การกิน การอยู่ การแต่งกาย และหลักเกณฑ์การดำเนิน ชีวิต ซึ่งคนส่วนใหญ่ปฏิบัติสืบต่อกันมาสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลา

ประเวศ วะสี (2550, หน้า 6) ได้นิยามว่า วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มชนอันสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่ง สิ่งแวดล้อมในแต่ละแห่งแตกต่างกัน วัฒนธรรมจึงแตกต่างหลากหลายไปตามชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ เรียกว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตร่วมกันมีความหมายกว้างและครอบคลุมมาก

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร (2550, หน้า 6) ได้แบ่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรมเป็น 2 ประเภท คือ มรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ สิ่งก่อสร้าง หรือสถานที่ หมายถึง วัตถุหรือสถานที่ที่ เกิดขึ้นจากฝีมือ การประดิษฐ์คิดค้น การดัดแปลง การอยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์จากมนุษย์ สามารถ เห็นและจับต้องได้ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวอาจจะใช้ประโยชน์เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทิ้ง

ร้างไปหรือใช้ ประโยชน์มาจนกระทั่งปัจจุบันมรดกศิลปวัฒนธรรมประเภทนี้ มีทั้งชนิดที่เคลื่อนที่ได้ เรียกว่า “โบราณ วัตถุและศิลปวัตถุ” และชนิดที่ติดที่เรียกว่า "โบราณสถาน และมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่เป็นนาม ธรรมจับต้องไม่ได้ ได้แก่ ความคิด ความเชื่อประเพณี ขนบธรรมเนียมแบบแผนข้อปฏิบัติในกลุ่ม หรือ สังคม ซึ่งยอมรับปฏิบัติสืบต่อกันมา เช่นศาสนา จารีต หรืออีต ความรู้ สื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่จะสัมผัสได้ทางประสาทสัมผัสอื่น ๆ เมื่อได้นำเอาสิ่งที่มองไม่เห็นดังกล่าวมาแสดงออกในรูปของการ ปฏิบัติ ได้แก่ พิธีกรรมทางศาสนา การพูดหรือสื่อภาษา การเขียนหรือจารึก การร้อง-เล่น ดนตรีเป็นการ สื่อทำนองออกมาเป็นเสียง ฯลฯ ซึ่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรมประเภทที่เป็นนามธรรมเหล่านี้แบ่งออกได้ เป็น 3 กลุ่ม คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง

สรุปได้ว่า ศาสนา คือ ลัทธิความเชื่อของมนุษย์อันมีหลัก พร้อมด้วยหลักคำสอน ลัทธิ พิธี เป็นแบบแผนความเชื่อที่ตอบสนองความศรัทธาของสังคม ศิลปะ คือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ สะเทือนใจให้ประจักษ์เห็น โดยเฉพาะหมายถึง วิจิตรศิลป์ ฝีมือของช่างประจำถิ่นที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของถิ่นนั้น วัฒนธรรม คือ แบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถือปฏิบัติปรับเปลี่ยนสืบทอดกันมาทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม

ประเวศ วะสี (2550, หน้า 19) ได้เสนอแนวทาง การส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรมกับการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้คนในสังคมทราบว่าวัฒนธรรมคืออะไร และวัฒนธรรมสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างไร เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุด เพราะเมื่อเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง (สัมมาทรรศนะหรือสัมมาทิฐิ) สังคมก็จะปฏิบัติถูกต้องได้ได้แก่

1.1 มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดอย่างสม่ำเสมอ

1.2 การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย การสังเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และผลการวิจัยให้เป็นปัญญาที่สูงขึ้น

1.3 การสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหนังสือ วีดีโอ มัลติวิชั่น การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ มีการปรับปรุงอยู่เสมอ ควรจะแสวงหาความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งทางภาคธุรกิจการเงินด้วย

1.4 การประชุมสัมมนาในรูปแบบกลุ่มต่าง ๆ ควรมีการประชุมใหญ่ทางวัฒนธรรมทั้ง 4 ภาคเป็นประจำทุกปี

2. การสนับสนุนเวทีทางวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น ควรสนับสนุนเวทีวัฒนธรรมในรูปแบบที่หลากหลายในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ

3. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยการสนับสนุนให้พ่อ แม่ ลูกได้มีเวลาให้แก่กันและกันมาก ยิ่งขึ้นเหมือนในอดีต อันจะเป็นการสร้างความอบอุ่น ความรัก ความเข้าใจในครอบครัวได้มากยิ่งขึ้น

4. ส่งเสริมองค์กรชุมชนและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน ชุมชนที่เข้มแข็ง คือ ผู้ปฏิบัติวัฒนธรรม และชุมชนที่เข้มแข็งจะก่อให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน

5. ปรับการศึกษาให้เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย

6. ร่วมมือกันสร้างความเข้าใจบทบาทความสำคัญของวัฒนธรรมกับเศรษฐกิจ

7. มีการเพิ่มกองทุนและการบริหารงานวัฒนธรรม ในการส่งเสริมวัฒนธรรมกับการพัฒนาต้องการเงินทุน และการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2550, หน้า 20) ได้สรุปแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ได้ดังนี้

1.การเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีกล่าว คือ สังคมวัฒนธรรมไทยเป็นสังคมแห่งความหลากหลาย ที่มีกลุ่มคนที่มีศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และ จารีตประเพณีที่หลากหลายร่วมกัน คนในท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตน การอยู่รวมกันอย่างสมานฉันท์ในสังคมแห่งความหลากหลาย

2.การกระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญและภาคภูมิใจในศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและ จารีตประเพณีของตน อันจะนำมาสู่การมีจิตสำนึกและการรวมตัวของคนในท้องถิ่น เพื่อทำงานด้าน การอนุรักษ์และพัฒนาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่น

3. การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ทั้งในส่วนของการเสนอความคิดเห็นและการลงมือ ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสำนึกร่วมของคนท้องถิ่นในการดูแลรักษาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของคน

4. การดำเนินกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น อันจะเป็นการเผยแพร่ สืบสาน อนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยังคงดำรงอยู่อย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแส การเปลี่ยนแปลงของโลก และก่อประโยชน์ให้กับท้องถิ่น อาทิ ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาท้องถิ่น การ ศึกษา เป็นต้น

5. การจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้ท้องถิ่นในรูปของการศึกษาวิจัย กล่าวคือ คนในท้องถิ่นทำหน้าที่สำรวจ ค้นคว้า และบันทึกองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรมพื้นบ้านของตนเอง เพื่อเผยแพร่และธำรงไว้สืบไป

6. การสร้างเครือข่ายสายใยวัฒนธรรม ส่งเสริมให้สังคมสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นอย่างบูรณาการ

สรุปได้ว่า ในการนำหลักสัปปุริสธรรมมาใช้ในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ควรต้องดำเนิน การ ฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ส่งเสริมให้มีการ เผยแพร่สร้างความเข้าใจให้ถ่องแท้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากร ทางศาสนาให้มีคุณภาพและมีทักษะในการเผยแพร่หลักธรรมสู่สาธารณชน พัฒนาคุณภาพและ คุณธรรมของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา สนับสนุนให้บ้าน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษา ทุกระดับปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญา ประเพณีที่ดีงาม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน วิจัย สังเคราะห์ รณรงค์ประชาสัมพันธ์คุณค่าของการไว้เนื้อเชื่อใจการประนีประนอม การสร้างสันติและความสมานสามัคคี

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม 7

ความหมายของสัปปุริสธรรม

หลักสัปปุริสธรรม เป็นธรรมของสัปปุริสชนคนดี ซึ่งมีคุณสมบัติของความเป็นคนที่ สมบูรณ์และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำ ในการนิยามความหมายของหลัก สัปปุริสธรรม ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้แสดงทัศนะต่าง ๆ ไว้ดังนี้

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อุฏฐายี) (2509, หน้า 12) กล่าวว่า สัปปุริสธรรม หมายถึง คุณธรรม ที่ส่งเสริมผู้นั้นให้เป็นสัปปุริสชนที่เจริญด้วย คุณสมบัติควรแก่ความเคารพนับถือของชนทั้งหลาย ทำให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติการงานให้บรรลุผลสำเร็จด้วยดี และเป็นหลักปฏิบัติเพื่อทำตนให้เป็นผู้สงบและเป็นผู้นำในทางสงบ และสามารถบริหารหมู่คณะประเทศชาติให้ถึงความสงบและความเจริญก้าวหน้าได้

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) (2546, หน้า 25 – 28) ได้อธิบายความหมายของสัปปุริสธรรม 7 ว่าเป็นคุณสมบัติสำหรับผู้บริหารที่ดี ประการประกอบด้วย 1) ธัมมัญญุตา (รู้หลักและรู้จักเหตุ) คือ การรู้หลักความจริงของธรรมชาติ 2) อัตถัญญุตา (รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล) คือ รู้ความหมาย หรือความมุ่งหมายของหลักธรรม 3) อัตตัญญุตา (รู้จักตน) คือ รู้ฐานะ ภาวะเพศ กำลังความรู้ ความถนัดความสามารถและคุณธรรม 4) มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) คือ รู้จักความพอเหมาะพอดี 5) กาลัญญุตา (รู้จักกาล) คือ รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร รู้จักเวลาเรียน เวลาทำงาน 6) ปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) คือ รู้จักถิ่น รู้จักที่ชุมนุมและชุมชน รู้จักมารยาท ระเบียบวินัย ขนบธรรมเนียมประเพณี 7) บุคคลัญตา (รู้จักบุคคล) คือ รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยอัธยาศัย ความสามารถและ คุณธรรม นอกจากนี้ สัปปุริสธรรม 7 ยังหมายถึง คุณธรรม 7 ประการอันเป็นคุณสมบัติภายในตัว ผู้นำ ซึ่งมีคุณสมบัติทั้ง 7 ประการนี้เป็นองค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันอย่างสมบูรณ์ จะทำให้ผู้นำสามารถจัดการภาระงานทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

จ เปรียญ (2548, หน้า 33-34) กล่าวว่า หลักสัปปุริสธรรม หมายถึง ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมของคน ดี บุคคลที่มีคุณธรรมประจำใจ โดยยึดเอาหลักสัปปุริสธรรมเป็นหลักในการดำเนินชีวิต บุคคลที่ยึดเอาหลักสัปปุริสธรรม เป็นธรรมประจำใจยังได้ชื่อว่าเป็นผู้ดี เพราะเป็นผู้มีเหตุมีผลในการ ปฏิบัติตน เมื่อบุคคลรู้จักเหตุผลแล้ว การปฏิบัติตนก็เพียบพร้อมด้วยความดี

กถิน อัตถโยธิน (2538, หน้า 132) กล่าวถึง สัปปุริสธรรม คือ คุณสมบัติของผู้ดี ถ้าบุคคลใดประกอบด้วยคุณธรรม 7 ประการ คือ รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล แล้วบุคคลนั้นเป็นคนดี คือ สัตบุรุษในทางพระพุทธศาสนาถือว่าเป็นคนดี เพราะเป็นผู้รักสงบ รักความเที่ยงธรรม รู้จักหน้าที่ของตน รู้จักกาลเทศะ มีเหตุมีผลในการทำงาน โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองคนอื่น จะสามารถบริหารได้อย่างราบรื่น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สัปปุริสธรรม หมายถึง คุณธรรมที่สำคัญ 7 ประการ สำหรับ สัตบุรุษหรือผู้นำ และเป็นคุณธรรมสำคัญของผู้นำที่สมบูรณ์แบบด้วย เพราะคุณธรรมทั้ง 7 ประการนี้ย่อมนำบุคคลนั้น

ไปสู่ความมีคุณค่าอย่างแท้จริง เรียกได้ว่าเป็นคนสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นผู้สามารถนำหมู่ชนและสังคมไปสู่ความสันติและความเจริญก้าวหน้าตลอดไป

สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน) (2545) ตรัสว่า การรู้จักเหตุ คือ รู้จักพิจารณาเหตุใดจักให้เกิดผลใด ทำอะไรพิจารณาให้รู้เสียก่อนว่าเมื่อทำแล้วผลที่เกิดจะเป็นเช่นไร ก่อนจะทำการทุก อย่างต้องรู้ว่าเป็นการทำที่เป็นเหตุดีหรือไม่ดี ถ้าผู้นำยึดหลักการนี้ เป็นผู้พิจารณาหาเหตุ เป็นการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้การแสดงบทบาทและการทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักเหตุนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักพิจารณาวิเคราะห์หาเหตุของ สถานการณ์และมีความรับผิดชอบในขณะทำงาน เป็นผู้รอบคอบเพื่อการดำเนินกิจการเพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) (2554, หน้า 170-171) ราชบัณฑิต ได้วิเคราะห์ของการรู้จักผล ไว้ว่า เป็น ผู้รู้จักผลหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำ สามารถรู้ถึงความมุ่งหมายของธรรมแต่ละอย่างได้ ชัดเจน รู้ว่าชัดว่าประพฤติธรรมข้อนี้จะได้รับผลอย่างนี้ รู้จักที่จะไขว่คว้าหาประโยชน์ให้แก่ตัวเอง เพราะเห็นด้วยปัญญาว่า เกิดผลดีจากการปฏิบัติ

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักผลนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักพิจารณาวิเคราะห์หาผลของสถานการณ์ และมีความรับผิดชอบในขณะทำงาน เป็นผู้ไตรตรองอย่างรอบคอบก่อนจะลงมือทำอะไร เพราะ เข้าใจดีว่าผลทั้งหลายย่อมมีมาแต่เหตุ เหตุดีผลย่อมดีตามไปด้วย รอบคอบเพื่อการดำเนินกิจการ เพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2550, หน้า 5) ได้วิเคราะห์ของการรู้จักตนเอง ไว้ว่า การรู้จักตนเอง โดยฐานะ กำลัง คววามรู้ ความถนัด ความสารถ และคุณธรรม ว่ามีเท่าไรอย่างไร แล้วประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสม และดำเนินการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตลอดจนแก้ไข พัฒนาปรับปรุงตนเองให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักตนนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักพิจารณาวิเคราะห์ตนเองได้อย่างถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริงแล้วประพฤติให้เหมาะสม เป็นผู้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนจะลงมือทำ อะไร เพราเข้าใจดีว่าตนมีความสามารถอย่างไรทำหน้าที่อะไร ทำอะไรด้วยความรอบคอบเพื่อการดำเนินกิจการเพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

สมหวัง วิทยาปัญญานนท์ และคณะ (2554) ได้วิเคราะห์ของการรู้จักประมาณ ไว้ว่า เป็น ความพอดี ความพอเหมาะ ความพอควร การรู้จักประมาณ คือการรู้จักทำทุกสิ่งทุกอย่างหรือดำเนิน ชีวิตให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักประมาณนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักความพอเหมาะพอดีในการปฏิบัติ ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาจะรู้จักความพอดี เหมาะสมไม่เกินกำลังที่จะสามารถบริหารได้ เพื่อการดำเนิน กิจการเพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) (2554, หน้า 170-171) ราชบัณฑิต ได้วิเคราะห์ของการรู้จักกาล ไว้ว่า เป็นผู้รู้จักคุณค่าของกาลเวลา รู้ว่าเวลาใดทำงาน เวลาใดควรหยุด รู้ว่าสิ่งนี้ควรทำเวลาใดไม่

ควรทำ เวลาใด รู้จักประมาณเวลาในการทำงานทุกอย่าง เป็นเหตุให้เป็นคนตรงเวลา รู้คุณค่าของเวลา ทำงานได้เสร็จตรงตามเวลา ทำให้ได้รับความนิยมยกย่อง ส่งผลให้เกิดความเจริญ

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักกาลนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักการตรงต่อเวลา รู้จักลำดับเวลา ความสำคัญของงานที่พึงปฏิบัติ รู้ว่าเวลาไหนจึงทำงานและเวลาไหนพึ่งพักผ่อน เพื่อให้การทำหน้าที่เป็นเรื่องของความสุข เมื่อถึงเวลาทำงานก็ทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อการดำเนิน กิจการเพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2538, หน้า 276)ได้วิเคราะห์ของการรู้จักชุมชน ไว้ว่า การรู้จักถิ่นรู้จัก ชุมนุม รู้จักการอันควรประพฤติปฏิบัติในชุมนุม ชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหาควรต้องทำกิริยาอย่างนี้ ชุมชนนี้ เมื่อเข้าไปหาควรต้องทำกิริยาอย่างนี้ ควรต้องพูดอย่างนี้ ชุมชนมีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมประเพณี มีความต้องการอย่างนี้ ควรเกี่ยวข้อง ควรต้องสงเคราะห์ ควรบำเพ็ญประโยชน์

ดังนั้น ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักชุมชนนี้ เป็นผู้นำที่รู้จักปรับตัวให้เข้ากับชุมชนและเข้าใจใน สภาพของชุมชนในด้านระเบียบ ขนบธรรมเนียมประเพณี โดยการปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับ ชุมชนนั้นๆ

สมหวัง วิทยาปัญญานนท์ และคณะ (2553) ได้วิเคราะห์ของการรู้จักบุคคล ไว้ว่า การรู้จักประเภทบุคคลแต่ละคนว่าฉลาด เป็นคนพาลหรือเป็นบัณฑิต มีความสามารถ มีคุณธรรมแล้วคบหา ให้เป็นคุณประโยชน์ เลือกใช้ในเหมาะสมแก่กิจการ หรือเพื่อที่จะปฏิบัติกับเขาได้อย่างเหมาะสมและที่สำคัญก็คือจะได้สนทนากับเขาอย่างราบรื่น

ดังนั้นสัปปุริสธรรมทั้ง 7 ข้อนี้ สรุปเป็นคำจำกัดให้กำหนดง่ายๆ ว่า รู้เหตุ รู้ผล รู้ตน รู้ประมาณ รู้กาล รู้สังคม รู้บุคคล เป็นกุศลธรรมที่ทำให้บุคคลเป็นคนดี โดยไม่ขึ้นอยู่กับชาติกำเนิด ฐานะ ความเป็นอยู่ หรือความมีการศึกษาสูง บุคคลใดเป็นผู้รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักความพอดี รู้จักเวลา รู้จักชุมชนหรือสังคม และรู้จักเลือกคบคน บุคคลนั้นก็สามารถที่จะเป็นคนดี เป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบ หรือเรียกว่า เป็นคนเต็มคน คนดีที่แท้ ซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าอย่างแท้จริงของมนุษยชาติ ผู้นำที่ยึดหลักรู้จักบุคคลนี้เป็นผู้นำที่รู้จักพิจารณาวิเคราะห์บุคคลที่ควรคบ หรือไม่ควรคบ เป็นผู้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนจะทำอะไรกับบุคคลเช่นไร เพราะเข้าใจดีว่าผล ทั้งหลายย่อมมีมาแต่เหตุ เหตุดีผลย่อมดีตามไปด้วย รอบคอบในการเลือกคบบุคคลดีเพื่อการดำเนินกิจการเพื่อให้การทำหน้าที่บรรลุผลสำเร็จ

จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสัปปุริสธรรม เป็นคุณธรรมของบุคคลสมบูรณ์แบบและเป็นสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นของทั้งผู้บริหารและบุคลากร ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารและการ ปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืน ส่งผลให้องค์กร ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เกิดความสงบสุข มีศักยภาพที่มั่นคงและก้าวหน้า ตลอดไปในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.4 บริบทพื้นที่ทำการวิจัย

1.ด้านกายภาพ

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กรโดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบน พื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของ ของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามกลยุทธ์/แนวทางพัฒนาบรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและ ตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของตำบลโคกตาลจึงเป็นข้อมูล พื้นฐานที่มีส่วนในการนำไปสู่กิจกรรมการปฏิบัติให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ปัญหาและความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่ การจัดทำงบประมาณต่อไป

ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 13 ตำบลโคกตาล อำเภอสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ทาง ทิศตะวันออกของอำเภอภูสิงห์ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอภูสิงห์เป็นระยะทาง 4 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดศรีสะ เกษ ไปทางทิศใต้เป็นระยะทาง 100 กิโลเมตร

1. เนื้อที่

- มีพื้นที่ทั้งสิ้น 55.25 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 27,657 ไร่

2. อาณาเขตติดต่อ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลปรือใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลปรือใหญ่ อำเภอขุขันธ์
- ทิศตะวันตก-ติดต่อกับ ตำบลห้วยดึก ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์

3. ภูมิประเทศ

- ติดต่อกับ ตำบลห้วยดึก ตำบลตะเคียนราม อำเภอภูสิงห์
- สภาพพื้นที่ โดยทั่วไปเป็นลูกคลื่นสลับที่ดอน โดยมีลักษณะลาดเทจากทิศใต้ ลงมาทิศตะวันออก
- แม่น้ำ ตำบลโคกตาล มีอ่างเก็บน้ำห้วยศาลาซึ่งมีความสำคัญในด้านการเกษตร การอุปโภค บริโภคของประชาชนทั้ง ตำาบลโคกตาลและตำบลดงรัก

4. พื้นที่และการใช้ประโยชน์

- พื้นที่ส่วนใหญ่ ใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรม ซึ่งตำบลโคกตาลมีพื้นที่การเกษตร ทั้งสิ้น 21,027 ไร่ ส่วนที่เหลือเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่สาธารณะและใช้ประโยชน์อื่นๆ

ด้านการเมืองและการปกครอง

1. เขตการปกครอง

ตำบลโคกตาล มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนของครัวเรือน	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	ชื่อผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน
1	บ้านโคกตาล	245	2,386	นายอนุวัฒน์ รัตนพันธ์
2	บ้านลุมพุก	204	1,190	นายสังทอง สมเพชร
3	บ้านคลองแก้ว	119	1,600	นายบุญศรี ปรือปรัง
4	บ้านนาศิลา	161	1,600	นายคมสันต์ ขนสุวรรณ์
5	บ้านเรือทอง	143	2,400	นายสำเลิง มงคลเลิศ
6	บ้านโนนสวรรค์	151	571	นางเจนจิรา ทองอ่อน
7	บ้านคลองคำโคกแต้	181	1,080	นายเวิน ศรีบรรดิษฐ์
8	บ้านโคกทุ่งล้อม	124	791	นางนันทพร รัตนพันธ์
9	บ้านนาศิลา	200	1,800	นายยิน ธรรมพร
10	บ้านโคกตาลกลาง	179	1,255	นายนิเวชย์ ผุดผา
11	บ้านลุมพุกพัฒนา	171	2,455	นายมาก ศรีสิงห์
12	บ้านเขาแดง	160	2,500	นายอธิวัฒน์ จันครา
13	บ้านโคกทราย	136	1,200	นายวิเชียร ถาวร (กำนัน)

2. การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ผ่านมา ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 จำนวนสมาชิกสภา อบต. เหลือเพียงหมู่บ้านละ 1 คน โดยให้เขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง หมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานทะเบียนราษฎรไม่ถึง 25 คน ให้รวมกับ หมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกัน หาก อบต.ใดมีเพียง 3 หมู่บ้าน ให้มี ส.อบต. 5 คน หากมี 5 หมู่บ้าน ให้มี ส.อบต.หมู่บ้าน ละ 6 คน หากมี 3 หมู่บ้านให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน หากมี 4 หมู่บ้านให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 1 คน และ 2 หมู่บ้านที่มีประชาชากรมากเพิ่มอีกหมู่บ้านละ 1 คน และหากมี 5 หมู่บ้านให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 1 คน และอีก 4 หมู่บ้านที่มีประชากรมากที่สุดเพิ่มอีก 1 คน ซึ่งที่ผ่านมามีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งชาย	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งหญิง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด
1	บ้านโคกตาล (เขต1)	312	358	670
2	บ้านลุมพุก (เขต2)	284	301	585
3	บ้านคลองแก้ว (เขต3)	211	228	439
4	บ้านนาศิลา (เขต3)	224	236	460
5	บ้านเรือทอง (เขต5)	152	130	282
6	บ้านโนนสวรรค์ (เขต6)	216	224	440
7	บ้านคลองคำโคกแต้ (เขต7)	190	172	362
8	บ้านทุ่งล้อม(เขต 8)	188	190	378
9	บ้านนาศิลา(เขต 9)	308	299	607
10	บ้านโคกตาลกลาง(เขต 10)	262	288	550
11	บ้านลุมพุกพัฒนา(เขต 11)	271	271	542
12	บ้านเขาแดง(เขต12)	140	101	241
13	บ้านโคกทราย(เขต13)	161	174	335
	รวม			**5,891**

3. ประชากร

ตำบลโคกตาล มีจนวนหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 2,174 ครัวเรือน และจำนวนประชากรจำนวนทั้งสิ้น 7,762 คน โดยสามารถแสดงเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม(คน)
1	บ้านโคกตาล	245	404	430	834
2	บ้านลุมพุก	204	395	393	788
3	บ้านคลองแก้ว	119	280	292	572
4	บ้านนาศิลา	161	293	315	608
5	บ้านเรือทอง	143	207	167	374
6	บ้านโนนสวรรค์	151	290	287	577
7	บ้านคลองคำโคกแต้	181	265	299	494
8	บ้านทุ่งล้อม	124	228	242	470
9	บ้านนาศิลา	200	422	393	815
10	บ้านโคกตาลกลาง	179	342	380	722
11	บ้านลุมพุกพัฒนา	171	357	357	714
12	บ้านเขาแดง	160	177	141	318
13	บ้านโคกทราย	136	211	229	440
	รวม	**2,174**	**3,817**	**3,855**	**7,726**

4. ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (ปี) ของตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ช่วงอายุ	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
น้อยกว่า 1 ปี	22	43	65
อายุ 1 ปี ถึง 20 ปี	1,328	1,011	2,339
มากกว่า 21 ปี ถึงอายุ 40 ปี	1,191	1,166	2,357
มากกว่า 41 ปี ถึงอายุ 60 ปี	1,021	1,047	2,068
มากกว่า 61 ปี ถึงอายุ 80 ปี	395	383	778
มากกว่า 81 ปี ถึงอายุ 100 ปี	41	63	104
มากกว่า 100 ปีขึ้นไป	-	1	1

5. สภาพทางสังคม

1. การศึกษา

- ศุนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 4 แห่ง
- โรงเรียนสังกัด สพฐ. จำนวน 4 แห่ง
- ศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัยชุมชน(กศน.) จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรตำบลโคกตาล จำนวน 1 แห่ง

2. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง
- อัตราการใช้สวมราดน้ำ 100 เปอร์เซ็น

3. อาชญากรรม

- สายตรวจตำรวจชุมชน จำนวน 1 แห่ง

4. การสังคมสงเคราะห์

- ศูนย์กู้ชีพฉุกเฉิน (EMS) จำนวน – แห่ง
- ศูนย์ อปพร. อบต.โลกตาล จำนวน 1 แห่ง

6. ระบบบริการพื้นฐาน

1. การคมนาคมขนส่ง มีเส้นทางคมนาคมขนส่งสายหลัก ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2557 (ขุขันธ์ - โคกตาล)
- ถนน รพช. หมายเลข ศก. 4038 (บ้านโคกตาล – บ้านนาตราว)
- ถนนกรมโยธาธิการ (อนามัยตำบลโคกตาล – บ้านเรือทอง)
- ถนน อก. ศก หมายเลข 1702 (บ้านศาลา - พระพุทธบาทภูสิงห์)

-มีรถสองแถวรับจ้างจาก ขุขันธ์ โคกตาล และ จากแซร์สะโบว์ - ขุขันธ์และจากโคกตาล ถึง อำเภอภูสิงห์ วิ่งบริการรับจ้าง

2. การไฟฟ้า

- ไฟฟ้าเข้าถึง 13 หมู่บ้าน ประมาณ 100 %

3. การประปา

- ประปาหมู่บ้าน

4. โทรศัพท์

- บริการโทรศัพท์สาธารณะหมู่บ้าน -

5. ที่ทำการไปรษณีย์รับส่งพัสดุ

- ที่ทำการไปรษณีย์ (ชั่วคราว) จำนวน 1 แห่ง

7. ระบบบเศรษฐกิจ

1. การเกษตร

- ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อย 90 ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ปลูกมันสำปะหลัง และรับจ้างทั่วไป

2. การปะมง -

3. การปศุสัตว์

- การเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงได้แก่ โค กระบือ สุกร เพื่อการจำหน่าย เป็นอาหาร
- การเลี้ยง เป็ด ไก่ เพื่อเป็นอาหารในครัวเรือน

4. การบริการ อื่นๆ

8. หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

- ปั๊มน้ำมัน จำนวน 1 แห่ง
- ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ จำนวน 3 แห่ง
- โรงสีข้าวกลุ่มชุมชน จำนวน 1 แห่ง
- โรงสีขนาดเล็ก จำนวน 10 แห่ง
- ตลาดชุมชนประจำตำบลโคกตาล จำนวน 1 แห่ง

9. การท่องเที่ยว

- อ่างเก็บนน้ำห้วยศาลา
- อ่างเก็บน้ำโอตาลัด
- วัดพระบาทภูสิงห์

10. อุตสาหกรรม

- ไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

11. การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ประกอบด้วย

- วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปลูกยางพาราบ้านโคกตาล หมู่ที่ 1
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวชุมชนบ้านโคกตาล หมู่ที่ 1
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลผลิตการเกษตรเลี้ยงสัตว์และประมงเรือทอง หมู่ที่5
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านคลองคำโคกแต้ หมู่ที่ 7
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรผสมผสานบ้านโคกทุ่งล้อม หมู่ที่ 8
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตข้าวนาปี - นาปรัง หมู่ที่ 9
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพบ้านโคกตาล หมู่ที่ 10
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มพันธุ์ข้าวโคกตาล หมู่ที่ 10
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคกระบือบ้านเขาแดง หมู่ที่ 12

12. แรงงาน

- ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 40 ประกอบอาชีพทำการเกษตร ได้แก่ การทำนา ปลูกมัน
- สำปะหลัง พริก และปลูกผัก ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัว และรับจ้าง
- เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ตำบลโคกตาล มีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน และมีข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน/ชุมชน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	จำนวนพื้นที่(ไร่)
1	บ้านโคกตาล	232	404	430	426
2	บ้านลุมพุก	188	395	393	379
3	บ้านคลองแก้ว	100	280	292	269
4	บ้านนาศิลา	147	239	315	310
5	บ้านเรือทอง	126	207	167	172
6	บ้านโนนสวรรค์	136	290	287	283
7	บ้านคลองคำโคกแต้	147	265	299	219
8	บ้านทุ่งล้อม	95	228	242	243
9	บ้านนาศิลา	181	422	393	390
10	บ้านโคกตาลกลาง	153	342	380	368
11	บ้านลุมพุกพัฒนา	147	357	357	383
12	บ้านเขาแดง	115	177	141	334
13	บ้านโคกทราย	109	211	229	421
	รวม	**1,877**	**3,871**	**3,855**	**7,687**

1. ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรกรรมของหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตตำบลโคกตาล

1. สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่มีความแห้งแล้ง ปริมาณฝนตกโดยเฉลี่ยต่อปีมีน้อย

2. มีต้นทุนน้ำจำนวนมากแต่ขาดแหล่งเก็บกัก โดยเฉพาะฝ่ายขนาดใหญ่และระบบชลประทานที่ยังไม่มี

3. ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรและการบริโภคยังไม่ทั่วถึงทำให้ประสบปัญหาความเสียหายจากการ ทำการเกษตรเกิดปัญหารายได้ไม่สม่ำเสมอ ทำให้ต้องทิ้งถิ่นฐานและครอบครัวไปหางานทำงานยังแหล่งอื่น

4. ขาดการบูรณาการในการจัดการน้ำระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและไม่มีหน่วยงานเจ้าภาพรับผิดชอบ

5. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ การลงทุนเพื่อการผลิตสูง เกษตรกรขาดความรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคา สินค้าเพื่อการเกษตร

2. ข้อมูลด้านการเกษตร

- ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อย 90 ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ปลูกมันสำปะหลัง

- สินค้าด้านเกษตรกรรมได้แก่ การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง พริก หอม กระเทียม อ้อย ฯลฯ ในด้านการเลี้ยงสัตว์ จะเลี้ยงไว้ใช้งาน บริโภค และจำหน่าย ที่นิยมเลี้ยง

3. ข้อมูลแหล่งน้ำทางการเกษตร

- อ่างเก็บน้ำห้วยศาลา เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ความจุ 31 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พื้นที่รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ 3,4,5,6,8,9,10,11,13 พื้นที่รับน้ำประมาณ 10,500 ไร่

-อ่างเก็บน้ำโอตาลัด เป็นอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก ความจุ 5 ล้านลูกบาศก์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2 พื้นที่ ทำประโยชน์ ประมาณ 1,500 ไร่

4. ข้อมูลแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค)

- ประปาหมู่บ้าน 8 แห่ง
- ฝายน้ำล้น 1 แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน 28 แห่ง

5.ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

การนับถือศาสนา

ประชาชนตำบลโคกตาล ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถาน ดังนี้

- วั ด 11 แห่ง
- สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

6. ประเพณี และงานประจำปี

- ตำบลโคกตาล มีงานหรือประเพณีประจำปีของท้องถิ่น เช่น การแห่เทียนพรรษา ก่อกองทราย

7.ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ตำบลโคกตาล มีภาษาท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารกัน ได้แก่ ภาษาไทย เขมร ซ่วย ฯลฯ

8. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ตำบลโคกตาล มีสิค้า OTOP เช่น ผ้าไหมมัดหมี่ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ฯลฯ

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

- ตำบลโคกตาลอยู่ในพื้นที่เขตป่าไม้บางส่วน เช่น บ้านลุมพุก บ้านศาลาและนาศิลาและบ้านเขาแดง

- ตำบลโคกตาล มีพื้นที่เขตภูเขาบางส่วน เช่น บ้านลุมพุก บ้านศาลาและนาศิลา และบ้านเขาแดง

10.อื่น ๆ

- จุดเด่นของพื้นที่ ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล

- มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกใกล้กับถนนสายโชคชัย-เดชอุดม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24) เป็นเส้นทางที่ผ่านไปวัดไพรพัฒนา

- มีแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตรกระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน

- ตลาดชุมชนตำบลโคกตาล

- มีอ่างเก็บน้ำห้วยศาลา และอ่างเก็บน้ำโอตาลัด เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมทั้งเป็นแหล่งผลิตอาหารชุมชนทางด้านเกษตรที่เอื้อต่อการพัฒนา

- เป็นทางผ่านสู่จุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ ระหว่างประเทศไทย-กัมพูชา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระครูใบฎีกาบุญเพ็ง สุตธมฺโม (จำปาสุข) และพระมหาสากล สุภรเมธี (พ.ศ.2561) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท ผลการวิจัยพบว่า สัปปุริสธรรมเป็นธรรมของสัปปุริสชน คือ คนดี หรือคนที่ได้ ซึ่งมีความเป็น คนที่สมบูรณ์ และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมที่สมบูรณ์ 7 ประการ ได้แก่ การรู้จักเหตุ การรู้จักผล การรู้จักตน การรู้จักประมาณ การรู้จักเวลา การรู้จักชุมชน และการรู้จักบุคคลพุทธปรัชญาเถรวาท ถือว่า การแสดงออกของพฤติกรรมสามารถจำแนกได้เป็น 3 ทาง คือ 1) พฤติกรรมทางกาย เรียกว่า กายกรรม 2) พฤติกรรมทางวาจา เรียกว่า “จีกรรม 3) พฤติกรรมที่ สืบเนื่องมาจากภายใน คือ จิต เรียกว่า มโนกรรม

หลักสัปปุริสธรรม 7 ในการพัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ตามหลักพุทธศาสนาเถรวาท พบว่า เป็นข้อ ประพฤติปฏิบัติสำหรับควบคุมภายและวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงาม แบ่งเป็น 7 ประการ ได้แก่ การรู้จักเหตุ การรู้จักผล การรู้จักตน การรู้จักประมาณ การรู้จักเวลา การรู้จักชุมชน และการรู้จักบุคคล จะสามารถ ควบคุมพฤติกรรมและพัฒนาทางร่างกาย และจิตใจของตนเองได้ ทำให้สังคมมนุษย์อยู่อย่างสงบสุข ภายใต้กฎระเบียบวินัย และกฎเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้ยังพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นอริยบุคคล 4 จำพวก คือ โสดาบันบุคคล อนาคามีบุคคล สกทาคามีบุคคล และพระอรหันต์ได้ในที่สุดการพัฒนาชีวิตมนุษย์นั้นพุทธปรัชญาให้ความสำคัญทั้ง 2 ปัจจัย คือ นามธรรม และกายภาพเพื่อพัฒนาชีวิตให้ไปสู่เป้าหมายสูงสุดของชีวิตทั้งในระดับโลกียะ และโลกุตระ พุทธปรัชญาได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทั้ง 2 ด้านไปพร้อมๆ กันในขณะเดียวกันก็เน้นมาทางด้านจิตใจ เพราะเชื่อว่าศักยภาพทางจิตใจเป็นตัวกำหนดกระบวนการของชีวิตให้ไปสู่เป้าหมายสูงสุด คือ พระนิพาน

พระสุวรรณ สุวณฺโณ (วงศ์ดารา) (พ.ศ.2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์นคร หลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการวิจัยพบว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนมัธยมสงฆ์นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการ บริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอัตถัญญุตา รองลงมา คือ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปุคคลปโรปรัญญุตา ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปุคคลปโรปรัญญุตา และด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักอัตตัญญุตา ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติต่าสุด คือ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ตามหลักปริสัญญุตา

รัตติยา วงศ์อินตา (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารงานวิชาการตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1.ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารงานวิชาการตามหลักสัปปุริสธรรม 7โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา รองลงมา ด้านการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้

2.ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการ บริหารงานวิชาการตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานโดยรวม และรายค้าน ไม่แตกต่างกัน

3.แนวทางการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารงานวิชาการตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 สรุปได้ว่า ควรจัดทำ หลักสูตรต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพของปัญหา เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนชุมชนและท้องถิ่นสอดรับกับหลักสูตรแกนกลางเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธีจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้และผลการวิจัย

นายทวีศักดิ์ สุขกมล (2560) ได้วิจัยเรื่อง การใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานเชิงบูรณาการของผู้บริหาร เทศบาลตำบลป่าไหน่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าพระพุทธเจ้าทรงแสดงหลักสัปปุริสธรรมแก่บริษัทตามโอกาสสถานที่ต่าง ๆ กันพระองค์ทรงแสดงคุณสมบัติของภิกษุที่เป็นผู้ควรแก่ของที่เขานำมาถวาย เป็นนาบุญอัน ยอดเยี่ยมของโลก จะต้องประกอบด้วยธรรม 3 ประการ คือ (1) ธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) (2) อัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) (3) อัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน) (4) มัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) (5) กาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาล) (6) ปริสัญญุดา (เป็นผู้รู้จักบริษัท) (7) บุคคลัญญุตา (เป็นผู้รู้จัก บุคคล) ผู้ที่ประกอบด้วยหลักสัปปุริสธรรม 7 ประการ ดังกล่าวย่อมเป็นผู้ควรแก่การคำนับ นับถือ ยก ย่อง ของบุคคลทั้งหลาย ผู้นั้นย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่พระพุทธเจ้ายกย่องว่าเป็น “สัตบุรุษ” หรือ “คนดี แท้” การกระทำหรือพฤติกรรมของเขามีความเหมาะสมถูกต้องดีงามย่อมนำประโยชน์มาให้ทั้งแก่ ตนเองและผู้อื่น

ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการบริหารงานจากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านในอดีตจนถึงปัจจุบันที่ได้เสนอไว้ในกระบวนการบริหารงานทั้งหมดมีความคล้ายคลึงกัน และยังเป็นทฤษฎีที่ใช้การได้ดีไม่ล้าสมัย เพื่อให้ได้มาซึ่งการบริหารงานที่มีความเหมาะสมกับยุคสมัยใหม่ มีนักวิชาการทางการ บริหารส่วนใหญ่ได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวความคิดทั้งหมดและสรุปว่ากระบวนการจัดการควรจะมี เพียง 4 ขั้นตอน คือ (1) การวางแผน (2) การจัดองค์การ (รวมทั้งการจัดคนเข้าทำงานด้วย) (3) การ อำนวยการหรือการชี้นำ (4) การควบคุมติดตามผลการทำงาน และในปัจจุบันการบริหารงานของ ผู้บริหารองค์การต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการเข้ามา สนับสนุนองค์การ ดังนั้นการนำหลักวิชาการตามกระบวนการบริหารจัดการมาใช้จึงมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเทคนิคและวิธีการในการดำเนินงานให้องค์การปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายกำาหนดไว้

ส่วนการบูรณาการโดยภาพรวมแล้ว เป็นการนำสิ่งหนึ่งเข้ารวมกันกับอีกสิ่งหนึ่งหรือผสมผสานรวมกันให้กลมกลืนจากส่วนย่อยทำให้สมบูรณ์สมดุลจนเกิดความเป็นองค์รวมในตัวเองสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เทศบาลตำบลป่าไหน่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่ ประสานงานสนับสนุนการดำเนินงานและสนองนโยบายของภาครัฐ และเป็นหน่วยงานหลักในการ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลใหม่อาจแยกได้เป็น ๔ ด้าน คือ (1) ด้านหลักการบริหารงาน (2) ด้านการจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์หรือโครงการ ต่าง ๆ (3) ด้านการบริหารบุคคล (4) ด้านการบริหารงานคลัง ทั้งนี้ทางเทศบาลได้ยึดหลักธรรมาภิ บาล ยึดระเบียบตามหลักกฎหมาย เป็นต้น ในการขับเคลื่อนการบริหารงานทั้ง 4 ด้านดังกล่าว และมี โครงสร้างการแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานเชิงบูรณาการของผู้บริหารเทศบาลตำบลป่าไหน่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาหลักสัปปุริสธรรมในแต่ละด้านมีการนำมาใช้ในการบริหารงาน เชิงบูรณาการครบทั้ง 7 ด้านจริง แต่ไม่เด่นชัดเป็นการแฝงหลอมรวมอยู่ในหลักการบริหารงานภาครัฐ
ซึ่งเน้นเรื่องเทคนิคและวิธีการในการดำเนินงานด้านการบริหารงานของเทศบาล

พระมหาปกรณ์ จัดไธสง, พระมหาไพฑูรย์ เหลาเคน (พระครูสุตศาสนการ) (พ.ศ.2562.) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบุคลากรตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ได้อภิปลายและสรุปผลการวิจัยไว้ว่า

1. การพัฒนาบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านมากที่สุดคือ ธัมมัญญุตา (ด้านการฝึกอบรม) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อัตตัญญูดา (ด้านการศึกษาดูงาน) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ปริสัญญูตา (ด้านการสับเปลี่ยนหมุนเวียน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาบุคลากรตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามความคิดเห็นของบุคลากร ทั้ง 7 ด้านโดย ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หลักธัมมัญญุตา (ด้านการฝึกอบรม) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมให้กับบุคลากรทราบก่อนการดำเนินการทุกครั้ง รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้บุคลากรไปฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ใหม่ๆ จากภายนอกองค์กร และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารมีการสำรวจความต้องการของบุคลากรในการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการให้ความสำคัญกับการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้ บุคลากรทราบอย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลให้บุคลากรสามารถนำมาปฏิบัติและพัฒนาตนเองในการรับการฝึกอบรมใน สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฤกษ์ชัย ใจดำปั้น (2550: 44-46) พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ได้จัดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมพัฒนาวิชาชีพโดยการจัดให้มีการประชุมสัมมนา อบรม เป็นหมู่คณะ รวมทั้งมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้มีการพัฒนาการเรียนการ สอน โดยการสร้างเครื่องมือและสื่อการเรียบ

หลักอัตถัญญุตา (ด้านการศึกษาดูงาน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารได้จัดให้มีการศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการศึกษาดูงานที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกองค์กร และน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนและประเมินผลงานของบุคลากรจากการศึกษาดูงาน ถือว่าผู้บริหารมีการจัดทำแผนงานที่ชัดเจน และพยายามที่จะส่งเสริมโครงการที่จะศึกษาดูงานในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะมีการวางแผน ในการศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง และเมื่อบุคลากรได้ไปศึกษาดูงานแล้ว ก็จะมีการประเมินผลงานตามมา โดย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิตพล บูรณะพันธ์ (2553: 58-60) ในด้านของการศึกษาดูงาน คณะกรรมการ บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่และครูผู้สอนเกินครึ่งได้ให้ข้อมูลว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมบุคลากรให้มี การศึกษาดูงานในต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเป็นประโยชน์ในการทำงานในแต่ละด้านของบุคลากรอย่างทั่วถึง

หลักอัตตัญญุตา (ด้านการสัมมนาทางวิชาการ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารมีการสำรวจความต้องการในการจัดสัมมนาทางวิชาการของบุคลากร รองลงมา คือ ผู้บริหารมีนโยบายที่จะสนับสนุนการเข้าร่วมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารเลือกจัด สัมมนาทางวิชาการในหัวข้อที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรในองค์กร โดยผู้บริหารมีการ สอบถามข้อมูลและให้ความสนใจต่อการจัดสัมมนาทางวิชาการอย่างดีเยี่ยมในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและนักเรียน โดยวางนโยบายและจัดทำแผนงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพพร้อม ที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤกษ์ชัย ใจคำปั้น (2545, 44-46) พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ได้จัดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมพัฒนาวิชาชีพโดยจัดโอกาสให้มีการประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งในองค์กรและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ขึ้นจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น

หลักมัตตัญญุตา (ด้านการศึกษาต่อ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการศึกษาต่อกับบุคลากรเป็นอย่างดี รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของบุคลากร และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารมีการเลือก

บุคลากร ที่จะไปศึกษาต่อโดยดูจากคุณสมบัติของบุคลากรอย่างชัดเจน ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทที่ สำคัญในการส่งเสริมให้บุคลากรไปศึกษาต่อตามความจำเป็นและความถนัดของแต่บุคคล โดยผู้บริหารจะให้
คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการศึกษาต่อและจัดหาทุนให้ไปเพิ่มพูนองค์ความรู้เพื่อที่จะกลับมาพัฒนาภายใน สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ พนัส หันนาคินทร์ (2552 100-103) ได้อธิบายของการศึกษาต่อ ใน การบริหารงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาบุคลากรที่มีพื้นฐานการศึกษา พอที่จะไปศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาระดับสูง และมีชื่อเสียงในทางนั้นๆ เป็นสิ่งที่ควรจะกระทำและต้องกำหนดพันธะว่าจะต้องกลับมาทำงานให้แก่องค์กรเพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรของตนให้มีความก้าวหน้า

หลักกาลัญญุตา (ด้านการแสวงหาความรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารจัดการหาซื้ออุปกรณ์ในการแสวงหาความรู้ให้กับบุคลากร เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต ฯลฯ รองลงมาคือ ผู้บริหารให้คำปรึกษากับบุคลากรกรณีพบปัญหาต่างๆ ของการแสวงหาความรู้ ด้วยความชัดเจนและถูกต้องที่สุด และน้อยที่สุดคือผู้บริหารได้มีการสำรวจความต้องการในการแสวงหา

ความรู้ของบุคลากร สื่อในปัจจุบันถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการพัฒนาและแสวงหาองค์ความรู้ของบุคลากร โดย ที่ผู้บริหารต้องค่อยสังเกตและจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัยในการเพิ่มประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของบุคลากร ในด้านต่างๆ ทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ อินทมา (พ.ศ. 2553,หน้า 104-106.) พบว่า การ กำหนดขั้นตอนการพัฒนาจะคำนึงถึงภาระงาน สายการบังคับบัญชา และงบประมาณ ทั้งนี้รูปแบบการพัฒนา นั้นไม่แตกต่างไปจากเดิม แต่ได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์อิเลคทรอนิกส์

หลักปริสัญญุตา (ด้านการสับเปลี่ยนหมุนเวียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารมีการสร้างวิสัยทัศน์ และประสบการณ์ใหม่ ๆ ของการทำงานให้กับบุคลากร รองลงมาคือ ผู้บริหารพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของบุคลากรและให้ช่วยเหลือในการทำงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะ หมุนเวียนตำแหน่ง และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรมีการหมุนเวียนตำแหน่งเพื่อที่จะเข้าใจถึง การทำงานในส่วนต่าง ๆ ภายในองค์กร เพราะในการวางแผนหรือบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ผู้บริหารถือว่ามี ส่วนสำคัญในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนตำแหน่งของบุคลากรในส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะและระบบการทำให้ ตรงกับตำแหน่งงานนั้น ๆ ของบุคลากรแต่คนเพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาการทำงานให้กับบุคลากร ซึ่งสอดคล้อง กับหลักแนวคิดของ บุญเลิศ กลิ่นรัตน์ (พ.ศ.2552,หน้า162-157.) อาจได้กล่าวว่า การโยกย้ายหมุนเวียนการปฏิบัติงาน ทำให้บุคลากรมีทักษะประสบการณ์ใหม่ และรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ นอกเหนือจากงานที่ตนรับผิดชอบงานประจำ วิธีนี้จะช่วยให้บุคลากรแต่ละฝ่ายรู้ ปัญหาและอุปสรรคซึ่งกันและกัน เพราะบางปัญหามีสาเหตุมาจากความไม่ เรียบร้อยของงานในฝ่ายอื่นก่อให้เกิดความเข้าใจและ เห็นอกเห็นใจพร้อมที่จะให้ความร่วมมือและร่วมแก้ไข

หลักบุคคลปโรปริญญูตา (ด้านการนิเทศงานภายใน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มากที่สุดคือ ผู้บริหารให้คำปรึกษาต่อบุคลากรในการนิเทศงานภายในด้วยความเต็มใจและไม่เลือกปฏิบัติ รองลงมาคือ ผู้บริหารให้การนิเทศงานด้วยลักษณะของกัลยาณมิตรที่ดีต่อบุคลากรโดยไม่ถือว่า คนเป็นผู้นำ หรือผู้บังคับบัญชา และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นโดยไม่ปิดกั้น ความคิดของบุคลากรในการนิเทศงานภายใน เพราะผู้บริหารต้องเป็นผู้ทำการสำรวจความต้องการของแต่ บุคลากรว่ามีความต้องการในการนิเทศงานภายในลักษณะแบบใด และทำการแต่งตั้งบุคลากรเป็นกรรมการ ควบคุมการนิเทศงานภายในตามความถนัดของบุคลากรและความชำนาญเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชิตพล บูรณะพันธ์ (พ.ศ.2553,หน้า 58-60.) พบว่า ในการนิเทศภายในมีการปฏิบัติต่อบุคลากรอย่างทั่วถึงและยังให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการทำงานต่อบุคลากรให้ได้รับประโยชน์จากการนิเทศงานมากที่สุด แต่ยังมีความบกพร่องในการประชุมชี้แจงและประชาสัมพันธ์ และจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรยังไม่เพียงพอเท่าที่ควร

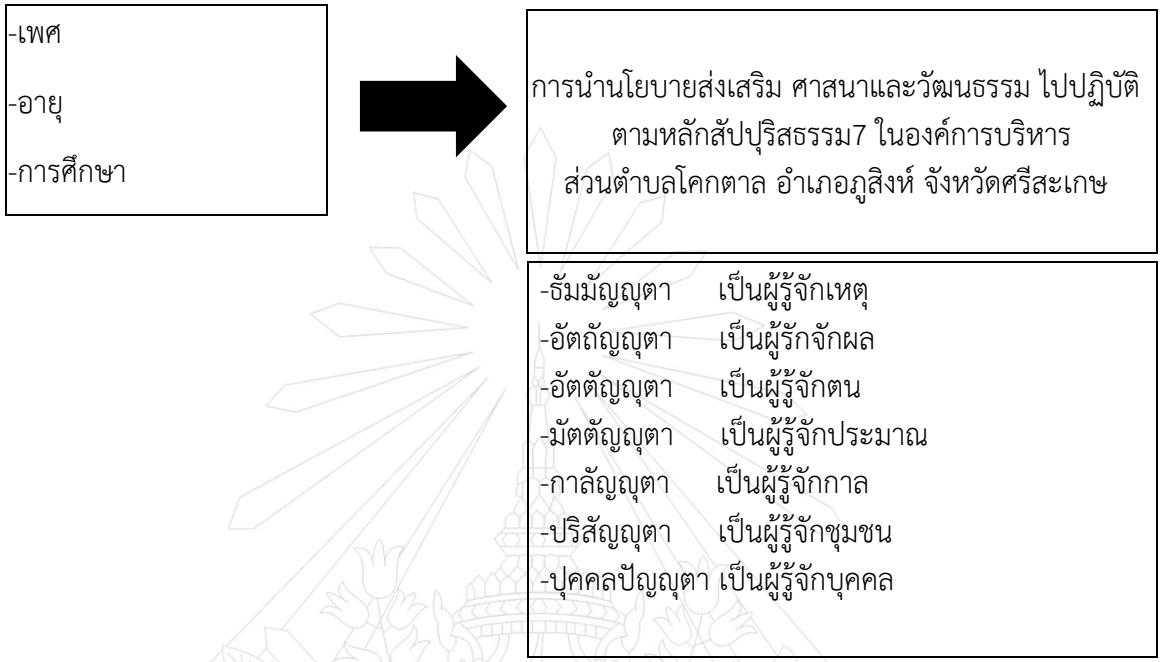
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรม ไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ” จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนหกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ,อายุ,ระดับวุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 มาปรับใช้ในเชิงนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตัวแปรต้น (Dependent Variables) **ตัวแปรตาม (Dependent Variables)**

ภาพที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรม ไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ นี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอน และวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จาก 13 หมู่บ้านจำนวน 7,726 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ กันยายน 2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จาก 13 หมู่บ้านจำนวน 365 คน โดยการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Aampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ และขอความอนุเคราะห์ประชาชนที่สามารถให้ข้อมูลได้ ตอบแบบสอบถามจนครบตามขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูล ที่ต้องการกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ เลือกตอบหรือตรวจสอบรายการ โดยถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน จำนวน 35 ข้อ ดังนี้

คำถาม		**จำนวนข้อ**
1.ด้านธัมมัญญุตา	รู้จักเหตุ	5
2.ด้านอัตถัญญุตา	รู้จักผล	5
3.ด้านอัตตัญญูตา	รู้จักตน	5
4.ด้านมัตตัญญุตา	รู้จักประมาณ	5
5.ด้านกาลัญญุตา	รู้จักกาล	5
6.ด้านปริสัญญุตา	รู้จักชุมชน	5
7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา	รู้จักบุคคล	5
รวม		**35 ข้อ**

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แบบปลายเปิดจำนวน 7 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิดจำนวน 35 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 นำข้อมูลจากการศึกษามารวบรวม สรุป เพื่อกำหนดขอบเขต และเนื้อหาของคำถามให้ครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ทำการวิจัย และผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถตอบข้อเท็จจริงได้

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ เพื่อขอคำปรึกษาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องให้ตรงกับเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of objective Congruence : IOC) จำนวน 3 ท่านคือ

1.พระมหาอรุณ ปญฺญารุโณ, ดร.
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.พระมหาชินกร สุจิตฺโต, ดร.
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.4.5 นำแบบสอบถามหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ของแบบสอบถาม

สูตร $IOC = \frac{\Sigma R}{N}$

เมื่อ IOC = แทนดัชนีความสอดคล้อง

ΣR = แทนผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ +1 = แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 = แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

นำผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ได้ค่า ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.0

3.4.6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

3.4.7 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 365 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบ รวมข้อมูล โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.5.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

3.5.2 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

3.5.3. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบดูความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่า กับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบ สอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

3.5.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป มีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (describe statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percenttage)

3.6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารนโยบายตามหลักสัปปุริสธรรม 7ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (describe statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best W. John, 1997) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย

3.6.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรี

สะเกษ โดยการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ t- test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และ F-test (One way Anova) ในการ ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 3 ด้าน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descrive statisrics) ได้แก่ ความถี่ (frequency)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.7.1 สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) จะใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

1.การหาค่าร้อยละ(percentage) (นิราศ ศิลปะเดช,2542,หน้า144)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ $P =$ ค่าร้อยละ

X = จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.การหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) โดยใช้สูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์ ,2542,หน้า 27)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

∑X แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ,2544,หน้า 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum_{i=1}^{n} x^2 - \left(\sum_{i=1}^{n} x\right)}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\left(\sum_{i=1}^{n} x\right)$ แทนผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum_{i=1}^{n} x^2$ แทนผลรวมของกำลังสองของข้อมูล

n แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) มีสูตรดังนี้

สูตร $a = \frac{k}{k-1}\left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right]$

เมื่อ a = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

K = จำนวนข้อของมาตรวัด

s_i^2 = ความแปรผันของคะแนนแต่ละข้อ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

5.หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Index of Object Congruence) โดยหาความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 สถิติเชิงอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One –way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Fisher's LSD

1.การทดสอบสมมติฐาน (t-test)

$$t = \frac{\overline{x_1} - \overline{x_2}}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่า t-test

$\overline{x_1} - \overline{x_2}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2.การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = ค่าการแจกแจงของ F

MS_b = ความแปรปรวน (Mean square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ”มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการนำหลักหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จาก 13 หมู่บ้านจำนวน 7,726 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)ได้กลุ่มตัวอย่าง รวม 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยอธิบายเหตุผลและวิธีการตอบและรับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการใช้ตารางประกอบการบรรยายโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ (t-distribution)
f	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ (f-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
ss	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of square)
ms	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)

sig. แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารในการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารในการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และ F-test (One way Anova) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการปรับปรุงต่อการบริหารในการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

ตอนที่ 5 สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ได้แก่ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 365 คน ซึ่งมีคุณลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วน บุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังปรากฏในตาราง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละและข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	209	57.3
หญิง	156	42.7
รวม	365	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ57.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
25 ปี	63	17.4
25-35 ปี	66	18.2
46-55 ปี	110	30.4
สูงกว่า 55 ปี	95	26.2
สูงกว่า 55 ปี	28	7.7
รวม	**362**	**100.0**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อย ละ 30.4 มีอายุ 46-55 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 มีอายุ 25-35 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 มีอายุ 25 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 อายุสูงกว่า 55 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	63.6
ปริญญาตรี	125	34.7
ปริญญาโท	3	1.7
ปริญญาเอก	-	-
รวม	**360**	**100.0**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ระดับปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ระดับปริญญาโท 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ช่วง 1-10 ปี	126	70.0
ช่วง 11-20 ปี	42	23.3
ช่วง 21 ปีขึ้นไป	12	6.7
รวม	**180**	**100.0**

จากตาราง 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในช่วง 1-10 ปี จำนวน 126 คนคิดเป็นร้อยละ 70.0 ช่วง 11-20 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ช่วง 21 ปีขึ้นไป จำนวน12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์จังหวัดศรีสะเกษ

การวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริสธรรม ในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ”ทั้ง 7 ด้าน คือ 1)ด้านธัมมัญญุตา เป็นผู้รู้จักเหตุ 2)ด้านอัตถัญญุตา เป็นผู้รู้จักผล 3)ด้านอัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักตน 4)ด้านมัตตัญญุตา เป็นผู้รู้จักประมาณ 5)ด้านกาลัญญุตา เป็นผู้รู้จักกาลเวลา 6)ด้านปริสัญญุตา เป็นผู้รู้จักชุมชน 7) ด้านปุคคลปัญญุตาเป็นผู้รู้จักบุคคล โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทั้ง 7 ด้าน

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ อบต.		$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.ด้านธัมมัญญุตา	เป็นผู้รู้จักเหตุ	3.58	.616	มาก
2.ด้านอัตถัญญุตา	เป็นผู้รู้จักผล	3.60	.605	มาก
3.ด้านอัตตัญญุตา	เป็นผู้รู้จักตน	3.56	.592	มาก
4.ด้านมัตตัญญุตา	เป็นผู้รู้จักประมาณ	3.59	.593	มาก
5.ด้านกาลัญญุตา	เป็นผู้รู้จักกาลเวลา	3.59	.622	มาก
6.ด้านปริสัญญุตา	เป็นผู้รู้จักชุมชน	3.59	.587	มาก
7.ด้านปุคคลปัญญุตา	เป็นผู้รู้จักบุคคล	3.55	.567	มาก
รวม		**3.65**	**.539**	**มาก**

จากตารางที่ 4.5 พบว่าประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2.ด้านอัตถัญญุตา เป็นผู้รู้จักผล และข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อที่ 7.ด้านปุคคลปัญญุตา เป็นผู้รู้จักบุคคล ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน ธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)

ด้าน ธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.59	.613	มาก
2.สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด	3.72	.693	มาก
3.มีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้	3.47	.765	มาก
4.กำหนดทิศทางการบริหารงานอย่างเป็นระบบ	3.38	.899	มาก
5.กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน	3.34	1.038	มาก
รวม	**3.58**	**.673**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ข้อ 2.สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด และข้อ 1.สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง รองลงมาได้แก่ข้อ 3.มีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดได้แก่ 5.กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน อัตถัญญุตา (รู้จักผล)

ด้าน อัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้	3.70	.888	มาก
2.ตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย	3.62	.752	มาก
3.เลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่น	3.52	.758	มาก
4.กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการได้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่	3.56	.781	มาก
5.มีความรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง	3.61	.793	มาก
รวม	**3.60**	**.605**	**มาก**

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน อัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้และ ข้อ 2. ตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.เลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่นตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน อัตตัญญูตา (รู้จักตน)

ด้าน อัตตัญญูตา (รู้จักตน)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.วางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	3.71	.744	มาก
2.กำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน	3.68	.736	มาก
3.มอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล	3.55	.715	มาก
4.พบปะพูดคุยกับประชาชนตามสมควร	3.45	.802	มาก
5.กระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง	3.44	.874	มาก
รวม	**3.56**	**.592**	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน อัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ข้อ 1.วางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และ ข้อ2.กำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน รองลงมา ได้แก่ 3.มอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 5.กระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)

ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.บริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง	3.65	.820	มาก
2.บริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ	3.66	.741	มาก
3.ยึดถือปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.56	.722	มาก
4.จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ	3.52	.762	มาก
5.กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ	3.56	.805	มาก
รวม	**3.59**	**.593**	**มาก**

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2.บริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ และข้อ 1.บริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง รองลงมาได้แก่ ข้อ5.กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ4.จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน กาลัญญุตา (รู้จักกาล)

ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.มอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลา	3.70	.772	มาก
2.ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า	3.65	.721	มาก
3.ใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง	3.59	.742	มาก
4.ทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา	3.51	.804	มาก
5.กำหนดทิศทางการบริหารงานตามเวลาราชการ	3.51	.858	มาก
รวม	**3.59**	**.593**	**มาก**

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน กาลัญญุตา (รู้จักกาล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1. มอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลาและ ข้อ2.ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.ใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.ทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน ปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)

ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.ปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงาน	3.72	.771	มาก
2.ได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น	3.64	.715	มาก
3.ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น	3.52	.728	มาก
4.อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน	3.53	.750	มาก
5.ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน	3.56	.801	มาก
รวม	**3.59**	**.857**	**มาก**

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ปริสัญญุตา(รู้จักชุมชน)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ1.ปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงานและข้อ 2.ได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น รองลงมาได้แก่ข้อ 5.ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของประชาชน ด้าน ปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)

ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม	3.79	.768	มาก
2.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ	3.66	.755	มาก
3.ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล	3.54	.724	มาก
4.นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล	3.36	.805	มาก
5.แสดงความชื่นชมกับประชาชนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม	3.42	.831	มาก
รวม	**3.55**	**.567**	**มาก**

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคมและ ข้อ 2.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รองลงมาได้แก่ข้อ 3.ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบตามความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มในเรื่องเพศ และ F-test (One way Anova) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่องเพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe’)

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติ t-test คือกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีความอิสระต่อกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 96% ดังนั้นจะเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า sig.น้อยกว่า 0.05 และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย $(\overline{X})$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.47	.44	มาก
หญิง	156	3.70	.62	มาก
รวม	**365**	**3.57**	**.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล โดยรวมที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	t	Sig.(2-ก-tailed)
ชาย	209	3.47	.44	มาก	-4.19	.00
หญิง	156	3.70	.62	มาก		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าประชาชนเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.47	3.70
ชาย	3.47	-	0.00*
หญิง	3.70	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.40	.56	มาก
หญิง	156	3.63	.77	มาก
รวม	**365**	**3.50**	**.67**	**มาก**

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.40	.56	-3.35	.001
หญิง	156	3.63	.77		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา(รู้จักเหตุ) จำแนกตาม เพศด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.40	3.60
ชาย	3.40	-	0.00*
หญิง	3.60	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา(รู้จักเหตุ) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.51	.52	มาก
หญิง	156	3.71	.68	มาก
รวม	**365**	**3.60**	**.60**	**มาก**

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.51	.52	-3.24	.001
หญิง	156	3.71	.68		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.51	3.71
ชาย	3.51	-	0.00*
หญิง	3.71	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.46	.51	มาก
หญิง	156	3.70	.65	มาก
รวม	**365**	**3.56**	**.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.46	.51	-3.85	.00
หญิง	156	3.70	.65		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)จำแนกตาม เพศ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.47	3.70
ชาย	3.47	-	0.00*
หญิง	3.70	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน)โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.49	.50	มาก
หญิง	156	3.71	.68	มาก
รวม	**365**	**3.59**	**.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.49	.50	-3.46	.00 .
หญิง	156	3.71	.68		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.49	3.71
ชาย	3.49	-	0.00*
หญิง	3.71	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.46	.52	มาก
หญิง	156	3.76	.70	มาก
รวม	**365**	**3.59**	**.62**	**มาก**

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.46	.52	-4.76	.00
หญิง	156	3.76	.70		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.46	3.76
ชาย	3.46	-	0.00*
หญิง	3.76	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนก ตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.49	.48	มาก
หญิง	156	3.72	.68	มาก
รวม	**365**	**3.59**	**.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.49	.48	-3.66	.00
หญิง	156	3.72	.68		

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่ง เสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนกตามเพศด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	ชาย	หญิง
		3.49	3.72
ชาย	3.49	-	0.00*
หญิง	3.72	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	209	3.46	.45	มาก
หญิง	156	3.66	.67	มาก
รวม	**365**	**3.55**	**56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ โดยเพศ หญิงมีความคิดเห็นต่อการ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	209	3.46	.45	-3.4	.00
หญิง	156	3.66	.67		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)จำแนกตามเพศ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (scheffe')

เพศ	$\overline{X}$	**ชาย**	**หญิง**
		3.46	**3.66**
ชาย	3.46	-	0.00*
หญิง	3.66	0.00*	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2 ผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตาม หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

การวิเคาะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ f-test (One way Anova) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 96 % ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') และนำเสนอในรูปตางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.55	.45	มาก
25-35 ปี	66	3.58	.51	มาก
36-45 ปี	110	3.62	.55	มาก
46-55 ปี	95	3.53	.57	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.52	.66	มาก
รวม	**362**	**3.57**	**.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.37 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โดยผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลมากกว่าผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-30 ปี,46-45 ปี,และสูงกว่า 55 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ โดยรวมที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.489	4	.122	.408	.803
ภายในกลุ่ม	106.865	357	.299		
รวม	**107.353**	**361**			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ การ นำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ)จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.45	.54	มาก
25-35 ปี	66	3.57	.67	มาก
36-45 ปี	110	3.54	.67	มาก
46-55 ปี	95	3.43	.70	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.50	.82	มาก
รวม	**362**	**3.50**	**.67**	**มาก**

จากตารางที่ 4.39 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ)ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.135	4	.284	.618	.650
ภายในกลุ่ม	163.868	357	.459		
รวม	**165.003**	**361**			

จากตารางที่ 4.40 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.60	.52	มาก
25-35 ปี	66	3.62	.58	มาก
36-45 ปี	110	3.62	.62	มาก
46-55 ปี	95	3.56	.62	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.61	.72	มาก
รวม	**362**	**3.60**	**.60**	**มาก**

จากตารางที่ 4.41 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) เหตุ) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.265	4	.066	.178	.949
ภายในกลุ่ม	132.812	357	.372		
รวม	**133.077**	**361**			

จากตารางที่ 4.42 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.59	.51	มาก
25-35 ปี	66	3.59	.54	มาก
36-45 ปี	110	3.60	.59	มาก
46-55 ปี	95	3.50	.62	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.55	.75	มาก
รวม	**362**	**3.56**	**.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.43 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามใช้หลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา(รู้จักตน)ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.637	4	.159	.447	.774
ภายในกลุ่ม	127.072	357	.356		
รวม	**127.708**	**361**			

จากตารางที่ 4.44 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.56	.53	มาก
25-35 ปี	66	3.56	.53	มาก
36-45 ปี	110	3.66	.63	มาก
46-55 ปี	95	3.57	.59	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.45	.70	มาก
รวม	**362**	**3.59**	**.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.45 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การ บริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.46 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.318	4	.330	.929	.447
ภายในกลุ่ม	126.617	357	.355		
รวม	**127.935**	**361**			

จากตารางที่ 4.46 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา(รู้จักกาล)จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.56	.52	มาก
25-35 ปี	66	3.57	.56	มาก
36-45 ปี	110	3.64	.68	มาก
46-55 ปี	95	3.56	.62	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.59	.72	มาก
รวม	**362**	**3.59**	**.62**	**มาก**

จากตารางที่ 4.47 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา(รู้จักกาล)ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.379	4	.095	.241	.915
ภายในกลุ่ม	140.370	357	.395		
รวม	**140.750**	**361**			

จากตารางที่ 4.48 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)) ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา(รู้จักชุมชน) จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.60	.50	มาก
25-35 ปี	66	3.61	.54	มาก
36-45 ปี	110	3.65	.57	มาก
46-55 ปี	95	3.55	.64	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.43	.75	มาก
รวม	**362**	**3.59**	**.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.49 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และสูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา(รู้จักกาล)ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.270	4	.318	.912	.457
ภายในกลุ่ม	140.370	357	.395		
รวม	**125.589**	**361**			

จากตารางที่ 4.50 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การ บริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)

จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 25 ปี	63	3.51	.51	มาก
25-35 ปี	66	3.53	.55	มาก
36-45 ปี	110	3.60	.55	มาก
46-55 ปี	95	3.55	.60	มาก
สูงกว่า 55 ปี	28	3.50	.66	มาก
รวม	**362**	**3.55**	**.56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.51 พบว่าผู้มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล มากกว่า ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี,25-35 ปี,46-55 ปี,และ สูงกว่า 55 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.52 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา(รู้จักบุคคล)ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.550	4	.137	.421	.793
ภายในกลุ่ม	116.448	357	.326		
รวม	**116.998**	**361**			

จากตารางที่ 4.52 พบว่าผู้มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 3 ใช้สถิติ F-test (One way Anova) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig.น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (scheffe') และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตางที่ 4.53 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.40	.360	มาก
ปริญญาตรี	125	3.82	.639	มาก
ปริญญาโท	6	4.36	.914	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม	**360**	**3.56**	**.534**	**มาก**

จากตารางที่ 4.53 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18.126	2	9.063	38.249	.000
ภายในกลุ่ม	84.588	357	.237		
รวม	**102.713**	**359**			

จากตารางที่ 4.54 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การ บริหารส่วนตำบล โคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.30	.50	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.78	.77	มาก
ปริญญาโท	6	4.38	.92	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม		**มาก**		

จากตารางที่ 4.55 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.56 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	23.20	2	11.60	30.13	.00
ภายในกลุ่ม	137.428	357	.385		
รวม	**160.62**	**359**			

จากตารางที่ 4.56 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่ง เสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษด้านธัมมัญญุตา(รู้จักเหตุ) จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.30	**3.78**	**4.38**	-
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.48		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.78	.00*		.069	
ปริญญาโท	4.38	.00*	.069		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.44	.44	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.84	.71	มาก
ปริญญาโท	6	4.26	.95	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม		**มาก**		

จากตารางที่ 4.58 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.59 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.712	2	7.856	24.820	.000
ภายในกลุ่ม	113.001	357	.317		
รวม	**128.713**	**359**			

จากตารางที่ 4.59 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่ง เสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา เป็รายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.44	**3.84**	**4.26**	-
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.44		.00*	.002*	
ปริญญาตรี	3.84	.00*		.199	
ปริญญาโท	4.26	.002*	.199		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อก**การนำ**นโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.41	.42	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.79	.68	มาก
ปริญญาโท	6	4.40	.93	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม		**มาก**		

จากตารางที่ 4.61 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.62 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	15.75	2	7.87	27.13	.000
ภายในกลุ่ม	103.45	357	.290		
รวม	**119.456**	**359**			

จากตารางที่ 4.62 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่ง เสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็รายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.41	**3.79**	**4.40**	-
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.41		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.79	.00*		.027	
ปริญญาโท	4.40	.00*	.027		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา(รู้จักประมาณ) จำแนก ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.43	.44	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.82	.68	มาก
ปริญญาโท	6	4.33	.89	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม	**360**	**3.58**	**.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.64 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.65 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอ ภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	16.09	2	8.0	26.77	.00
ภายในกลุ่ม	107.294	357	.301		
รวม	**123.387**	**359**			

จากตารางที่ 4.65 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านมัตตัญญุตา(รู้จักประมาณ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตาม ระดับการศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.43	**3.82**	**4.33**	**-**
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.43		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.82	.00*		.089	
ปริญญาโท	4.33	.00*	.089		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคก ตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.40	.42	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.86	.74	มาก
ปริญญาโท	6	4.40	.96	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม	**360**	**3.58**	**.61**	**มาก**

จากตารางที่ 4.67 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่า ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.68 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	21.252	2	10.62	33.16	.00
ภายในกลุ่ม	114.381	357	.320		
รวม	**135.633**	**.59**			

จากตารางที่ 4.68 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตาม ระดับการศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.40	**3.86**	**4.40**	**-**
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.40		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.86	.00*		.081	
ปริญญาโท	4.40	.00*	.081		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.42	.43	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.83	.67	มาก
ปริญญาโท	6	4.36	.99	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม	**360**	**3.58**	**.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.70 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.71 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	17.165	2	8.58	29.50	.00
ภายในกลุ่ม	103.855	357	.291		
รวม	**121.020**	**359**			

จากตารางที่ 4.71 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.72

ตารางที่ 4.72 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.42	**3.83**	**4.36**	**-**
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.42		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.83	.00*		.062	
ปริญญาโท	4.36	.00*	.062		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 4.73 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) จำแนกตามระดับ การศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	229	3.38	.42	ปานกลาง
ปริญญาตรี	125	3.80	.62	มาก
ปริญญาโท	6	4.36	.82	มาก
ปริญญาเอก	-	-	-	-
รวม	**360**	**3.54**	**.56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.73 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.74 แสดงผลวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ss	df	ms	f	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18.526	2	9.263	35.152	.00
ภายในกลุ่ม	94.071	357	.264		
รวม	**112.597**	**359**			

จากตารางที่ 4.74 พบว่าผู้มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (scheffe') ดังตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (scheffe')

ระดับการศึกษา	$\overline{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.38	3.80	4.36	-
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.38		.00*	.00*	
ปริญญาตรี	3.80	.00*		.034	
ปริญญาโท	4.36	.00*	.034		
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.75 พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส ธรรม 7 ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทมีความคิดแตกต่างกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 4.76 สรุปโดยรวมการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามสมมุติฐาน 1-3 ดังนี้

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า f	sig	ผลการทดสอบ ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม	2.672	-	.00	√	
2	อายุ	การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม	-	.408	.803		√
3	ระดับการศึกษา	การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม	-	8.249	.00	√	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 4.77 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

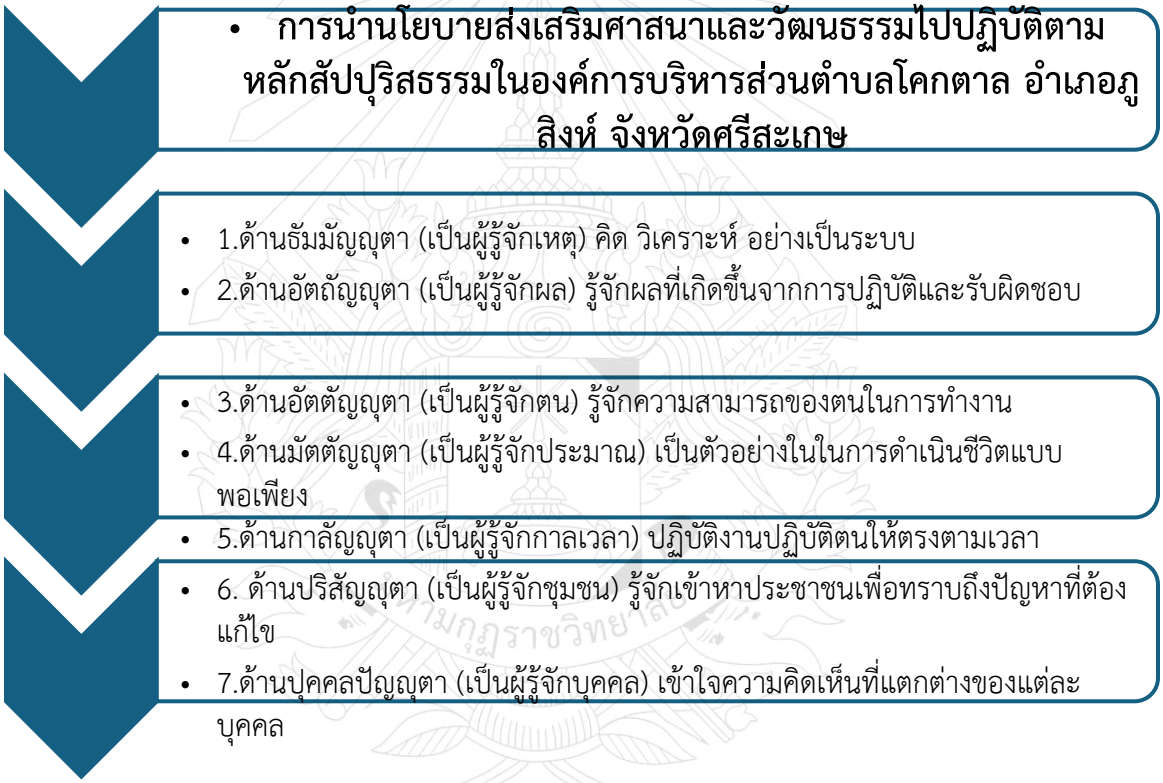
ปัญหา	แนวทางแก้ไข	ความถี่
ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ		
สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	คิดวิเคราะห์ แยกแยะได้เป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างถูกจุด	27
ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล		
ยอมรับในผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง	ต้องมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง	19
ด้านอัตตัญญุตา รู้จักตน		
กระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง	ให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเกิดความเข้าใจและเข้าถึงปัญหา	17
ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ		
กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสม ยืดหยุ่นได้เสมอ	กำหนดขอบข่ายเวลางานให้ ชัดเจน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	16
ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล		
ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า	ใช้เวลาให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและสังคม	12
ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน		
เข้าร่วมพิธีกรรมของท้องถิ่นตามสมควร	มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นเสมอ	20
ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล		
ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม	ให้เห็นถึงความสำคัญของบุคคลที่เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม	25

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ประชาชนเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัด

ศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) มากที่สุด คือ การคิดวิเคราะห์แยกแยะอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ปัญหาได้ถูกจุด รองลงมาคือด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) คือ เห็นถึงความสำคัญของบุคคลที่เป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม เช่น การยกย่อง เชิดชูให้กำลังใจ ส่วนด้านที่มีข้อเสนอน้อยที่สุด คือ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล) ใช้เวลาให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและสังคม

ตอนที่ 5 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ภาพที่ 4.1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

บทที่ 5
สรุป อภิปลายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำนโยบาย ส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ” นี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้ศึกษาวิจัย ได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1).เพื่อศึกษาการนำหลักหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

2).เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน

3).เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ จาก 13 หมู่บ้านจำนวน 365 คน โดยการเปิดตารางสำเร็จของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับ “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ” จำนวน 7 ด้าน คือ 1) ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) 2) ด้านอัตถัญญุตา(รู้จักผล) 3) ด้านอัตตัญญูตา (รู้จักตน) 4) ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) 5) ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล),6) ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) 7) ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายเหตุผลและวิธีการตอบ และรับแบบสอบถามกลับคืนมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติอนุมาน หรืออ้างอิง (Inferential) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3และเป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 36- 45 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 มีอายุ 46-55 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 มีอายุ 25-35 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 มีอายุ 25 ปี 63 คน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 มีอายสูงกว่า 55 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 ระดับปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

5.1.2 ผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้าน ดังนี้

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาลเวลา) ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน) ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล) ตามลำดับ

ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ 2.สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด และข้อ 1.สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง รองลงมาได้แก่ข้อ 3.มีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดได้แก่ 5.กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน ตามลำดับ

ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน อัตถัญญุตา (เป็นผู้รรู้จักผล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้และ ข้อ 2.ตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.เลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่นตามลำดับ

ด้านอัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน อัตตัญญูตา (รู้จักตน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ข้อ 1.วางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย และ ข้อ2.

กำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน รองลงมา ได้แก่ 3.มอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 5.กระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง ตามลำดับ

ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน มัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2.บริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ และข้อ 1.บริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง รองลงมาได้แก่ ข้อ5.กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ ตามลำดับ

ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาลเวลา) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7ด้าน กาลัญญุตา (รู้จักกาล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.มอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลาและ ข้อ2.ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.ใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.ทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา ตามลำดับ

ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ปริสัญญุตา(รู้จักชุมชน)ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.ปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงานและข้อ 2.ได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น รองลงมาได้แก่ข้อ 5.ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น ตามลำดับ

ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ด้าน ปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1.ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคมและ ข้อ 2.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถรองลงมาได้แก่ข้อ 3.ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตามลำดับ

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ประชาชนที่มี เพศ ระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จึงยอมรับสมมติฐาน ส่วนประชาชนที่มี อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารและการประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

5.1.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ เรียงตามลำดับดังนี้

1.ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรี

สะเกษ มีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลคิดวิเคราะห์แยกแยะได้เป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างถูกจุด

2.ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง

3.ด้านอัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเกิดความเข้าใจและเข้าถึงปัญหา ที่ประชาชนต้องการ

4.ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลกำหนดขอบข่ายเวลางานให้ ชัดเจนเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาลเวลา)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลใช้เวลาให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและสังคม

6. ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นเสมอ

7.ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล)

จากการวิจัยข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษมีสิ่งที่ควรเสนอแนะ คือ ประชาชนต้องการอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลให้เห็นถึงความสำคัญของบุคคลที่เป็นตัวอย่างที่ดีของสังคมและชื่นชมให้เกิดเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป

5.2 อภิปลายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง“การนำนโยบาย ส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ”

5.2.1 จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภู สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่าการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลเป็นที่ยอมรับและสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบได้เป็นเป็นอย่างดี ประชาชนพึงพอใจกับการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ทั้ง 7 ด้าน ในระดับมาก อาจเป็นเพราะเกิดการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดผลเป็นอย่างดียิ่ง ที่เจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ทั้ง 7 ด้านดังกล่าว ซอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา ศรีสมพร (2549,หน้า 89) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้ภาวะผู้นำแนวพุทธของหัวหน้าภาควิชาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าภาควิชาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการใช้ภาวะผู้นำแนวพุทธในการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าภาวะผู้นำแนวพุทธมีผลต่อความสำเร็จในงานของหัวหน้าภาควิชาในระดับมาก และในการจัดอันดับความคิดเห็นภาวะผู้นำแนวพุทธแต่ละข้อ มีผลสำเร็จต่อการทำงาน พบว่า หลักธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) ในเรื่องสัปปุริสธรรม 7 มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานมากเป็นอันดับหนึ่ง และเห็นว่าหลักอาชชวะ ตามหลักทศพิธราชธรรม 10 มีความสำคัญน้อยที่สุดในบรรดาหลักธรรมทั้ง 17 ข้อ นอกจากนี้ในการทดสอบสมมติฐานยังพบว่าหัวหน้าวิชาที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุ และมีความถี่ในการอ่านหนังสือหลักธรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ในงานต่างกัน มีการใช้ภาวะผู้นำแนวพุทธไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากชาวพุทธไม่ว่าจะเพศใดการศึกษาเท่าใด อายุต่างกันเท่าใด และจะเคยอ่านหนังสือหลักธรรมที่สามารถประยุกต์ใช้ในงานมากน้อยเท่าใด ก็ไม่สำคัญอยู่ที่ว่าจะสามารถปฏิบัติตามหลักพุทธรรมของพระพุทธเจ้าได้มากน้อยเท่าใด

เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ 2.สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด และข้อ 1. สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง รองลงมาได้แก่ข้อ 3.มีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดได้แก่ 5.กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน ตามลำดับ ทั้งนี้อภิปลายได้ว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ “วารสารพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ของ ณรัฐ วัฒนพานิช

(2547,หน้า 34) ได้กล่าวว่า หลักสัปปุริสธรรม 7 สองข้อแรกมีความต่อเนื่องกัน คือ ความเป็นผู้รู้จักเหตุ เป็นผู้รู้จักผล ให้เราปัญญาพิจารณาดูว่า เหตุอย่างไรจึงนำไปสู่ผลคือ การปรับตัวเข้ากับชุมชนได้ คำว่าเหตุ หมายถึง การกระทำหรือ ความประพฤติของตัวเรา เช่น การกระทำทางกาย และการพูดทางวาจา และความคิดเห็นของใจ จะเห็นถูกหรือผิดอย่างไร ก็ใช้ปัญญาคิดพิจารณาให้รู้เหตุและผลที่จะเกิดตามมา ถ้าทำเหตุดีผลก็จะดี แต่ถ้าทำเหตุไม่ดี ผลก็จะไม่ดี เพราะฉะนั้นจึงต้องดูเหตุทั้งสองนี้ให้ดี เพราะเป็นเหตุเริ่มต้นในการบริหารงานเพื่อประชาชน เมื่อเราเลือกเหตุดี ทำดีก็คือ สัมมาทิฏฐิ อันเป็นเหตุที่ถูกต้องชอบธรรมแล้วไม่ทำเหตุที่เป็นมิจฉาทิฏฐิ และให้ฝึกทำเหตุอันเป็นความเห็นที่ถูกต้องต่อไป เช่น เมื่อเราจะทำสิ่งใดๆ ให้คิดทบทวนดูว่าทำอย่างนี้แล้วจะมีผลอย่างไร แล้วเมื่อได้พิจารณาทำเหตุดีแล้ว การกระทำอย่างนี้จะมีผลดีเกิดขึ้น มีความเชื่อมั่นในเหตุผลถูกต้อง เราก็จะทำด้วยความมั่นใจ ในท้ายที่สุดผลก็จะออกมาดีดังที่ได้ตั้งใจไว้

ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ1.มีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้และ ข้อ 2.ตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.เลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่น ตามลำดับ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าสอดคล้องกับหลักธรรมของ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) (2547,หน้า 14) ได้กล่าวในหนังสือธรรมนูญแห่งชีวิตว่า อัตถัญญุตา เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจการที่ตนกระทำ รู้ว่าที่ตนทำอยู่อย่างนั้น ดำเนินชีวิตอย่างนั้นเพื่อประสงค์ประโยชน์อะไร กิจการที่ตนทำอยู่ขณะนี้เมื่อทำไปแล้วจะบังเกิดผลอย่างไร เป็นผลดี หรือผลเสีย ตลอดจนขั้นสูงสุดคือรู้ความหมายของคติธรรมดาเป็นผู้รู้ว่าผลจากการปฏิบัติงานนี้เมื่อทำอย่างเต็มที่แล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเองและชุมชนที่เป็นจุดหมายแท้จริงของการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำ

ด้านอัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านอัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ ได้แก่ข้อ 1.วางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปราย และ ข้อ2.กำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน รองลงมา ได้แก่ 3.มอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 5.กระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง ตามลำดับ สอดคล้องกับ “หลักสัปปุริสธรรม : หลักธรรมเพื่อการสงเคราะห์” ของ อุดมพร ชั้นไพบูลย์ (2555,หน้า 9) ได้กล่าวว่า อัตตัญญุตา แปลว่า ความรู้จักตน หมายถึง รู้ฐานะ ภาวะ เพศ กำลัง ความรู้ ความถนัด ความสามารถ และคุณธรรมต่างๆ เป็นต้น ของตนตามจริง (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) 2546,หน้า 628) รู้ว่าตนเป็นใคร อยู่ในสถานะใด ของหน่วยงานใด ควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร เช่น รู้ว่าตนเองมีภาวะผู้นำ และประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานะที่

ตนเองเป็นอยู่ สามารถวิเคราะห์ตนเองได้ว่ามีความบกพร่องในเรื่องใด อย่างไร ในการปฏิบัติงาน และรู้จักปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 2.บริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ และข้อ 1.บริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง รองลงมาได้แก่ ข้อ5.กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ ตามลำดับ ทั้งนี้อภิปลายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นผู้รู้จักประมาณตนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น บริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณ กำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ และจัดกิจกรรมในชุมชนในด้านการส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ จึงทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทางการพัฒนาจริยธรรม” ของ วีระ บำรุงศักดิ์ ได้กล่าวเอาไว้ว่า ความเป็นผู้รู้จักประมาณ หมายถึง รู้จักความพอเหมาะ พอดี ถ้าทำงานอะไรก็ตามแล้วยังทำไม่พอ ก็จะทำให้เสียงาน หรือคุณภาพตกไป การหาจุดพอดีของแต่ละคน ของแต่ละหน่วยงานไม่เท่ากัน และไม่มีเครื่องชี้ตวงวัด มาบอกได้ว่าพอดี ดังนั้น การหาจุดพอดีนั้นหายาก แต่ต้องฝึกหาให้เจอจนพบ จะให้ใครมาแทนเราก็ไม่ได้ เพราะจุดดีนั้นเป็นจุดเฉพาะตัว ความเป็นผู้รู้จักประมาณ คือ มองงานที่ตัวเองทำอยู่แล้วพิจารณาวิเคราะห์ด้วยปัญญาว่าความพอเหมาะความพอดีความพอเพียงอยู่ที่ไหน เท่าไหร่ เพื่อจะได้กำหนดแผนการปฏิบัติ ได้เหมาะสมอันมุ่งไปสู่ผลลัพธ์อย่างดีเลิศ

ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้เวลา) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้เวลา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1.มอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลาและ ข้อ2.ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า รองลงมาได้แก่ ข้อ 3.ใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.ทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา ตามลำดับ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นผู้ มอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลา ใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง ทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทางการพัฒนาจริยธรรม” ของ วีระ บำรุงศักดิ์ ได้กล่าวเอาไว้ว่า ความเป็นผู้รู้จักกาล หมายถึง รู้จักบริหารเวลาให้เหมาะสม ว่าเวลานี้ควรทำอะไร จึงจะก่อประโยชน์สูงสุด นักธุรกิจมองเห็นเวลาเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งในการบริหาร ถ้าไม่ได้ใช้เวลา ให้เป็นประโยชน์ก็ต้องเสียโอกาสในการที่จะได้กำไร เรียกว่า “เวลาเป็นเงินเป็นทอง” ความเป็นผู้รู้จักกาล คือ มองงานที่จะทำแล้วพิจารณา บริหารเวลาโดยดำเนินการปฏิบัติว่าจะดำเนินการให้ทันเวลากำหนด ทำให้ถูกเวลาที่ต้องทำทำตามเวลาที่กำหนด และทำให้เสร็จตามเวลาที่วางแผน โดยคำนึงถึงวิธีที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ลักษณะการใช้เวลา มี 4 ลักษณะ 1)ทำให้ทันเวลา 2)ทำให้ถูกเวลา 3)ทำตามเวลา 4)ทำงานให้ตรงตามเวลา

ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ1.ปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงานและข้อ 2. ได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น รองลงมาได้แก่ข้อ 5.ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3.ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล เป็นผู้ปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงาน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน และให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กำธร มิตรเปรียญ (2541,หน้า 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรมกับการปฏิบัติงาน ตามกระบวนการบริหารของหัวหน้าสถานีอนามัย ในเขต 12” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ระดับการปฏิบัติตนตามหลักสัปปุริสธรรมและระดับการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารของหัวหน้าสถานีอนามัยในเขต 12 อยู่ในระดับมาก 2) การปฏิบัติตนตามหลักสัปปุริสธรรมกับการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารของหัวหน้าสถานีอนามัยในเขต 12 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านของการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหาร พบว่าการปฏิบัติตนตามหลักสัปปุริสธรรม มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการปฏิบัติงาน กับกระบวนการบริหารทุกด้านอย่างมีในสำคัญที่ .01 โดยความสัมพันธ์กับด้านวางแผน ด้านการจัดบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานและด้านงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความสัมพันธ์กับด้านจัดองค์กรและด้านอำนวยการอยู่ในระดับสูง 3)อุปลักษณะภายในสัปปุริสธรรมที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์การปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารของหัวหน้าสถานีอนามัยเขต 12 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) มีตามลำดับดังนี้ 1.การรู้จักบุคคล 2.การรู้จักเหตุ 3.การรู้จักกาล 4.การรู้จักตน ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องใน การบริหารงานสาธารณสุขควรใช้หลักสัปปุริสธรรมเป็นแกนกลางในการฝึกอบรม ต่างๆ เพื่อจะได้ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับหลักธรรมของ พระพรหมคุณาภร (2547,หน้า 14) ได้กล่าวในหนังสือธรรมนูญแห่งชีวิตว่า ปริสัญญุตา รู้จักชุมชน คือรู้จักถิ่นที่อยู่ รู้จักที่ชุมชน และ รู้การอันควรประพฤติปฏิบัติในถิ่นที่ชุมชน และต่อชุมชนนั้น ชุมชนนี้เมื่อเข้าไป ควรต้องทำกิริยาอย่างนี้ ชุมชนนี้มีระเบียบวินัยอย่างนี้ เป็นต้น

ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล) พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1.ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็น

ประโยชน์ต่อบุคคลในสังคมและ ข้อ 2.มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รองลงมาได้แก่ข้อ 3.ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4.นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตามลำดับ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล ให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวณี ใหม่ด้วง(2549,หน้า 3) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของพนักงานส่วนตำบลอำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 75 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกันดังนี้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ ที่ต่างกันโดยรวมไม่แตกต่างกัน

5.2.3 ผลการเสนอแนะทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้อถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตำบลโคกตาล ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด โดยส่งเสริมสนับสนุนทั้งด้านศาสนาและวัฒนธรรมในท้องถิ่นชุมชนให้เกิดการเห็นคุณค่าและจัดกิจกรรมประเพณีและเทศกาลท้องถิ่นที่สำคัญส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมประเพณี จัดทำสื่อเพื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแผ่ให้คนในและนอกชุมชนได้รู้จักและเข้าใจ อนุรักษ์สถานที่สำคัญทางวัฒนธรรม ส่งเสริมศิลปะและหัตถกรรมท้องถิ่น และ ปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนาให้มากขึ้นให้นำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในชุมชน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ” สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มา ใช้เป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1.1 ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด และส่งเสริม ให้รู้จักวางแผนงานในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นเมื่อสร้างเหตุที่ดีผลที่ดีก็จะตามมาด้วย

1.2 ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด และส่งเสริม พัฒนาและยกระดับตนเองให้เป็นคนช่างสังเกตเมื่อเจอปัญหาก็สามารถแก้ไขได้ทันที

1.3 ด้านอัตตัญญุตา (รู้จักตน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านอัตตัญญุตา (รู้จักตน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด และส่งเสริม การจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้กับชุมชนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในแต่ละบุคคล และเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประชาชนกับองค์กรท้องถิ่น

1.4 ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด และส่งเสริมให้รู้จักคำว่าพอประมาณให้มากขึ้น ทั้งการใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต และวางแผนในการทำงาน

1.5 ด้านกาลัญญุตา (รู้จักเวลา) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านกาลัญญุตา (รู้จักเวลา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด และส่งเสริมให้รู้จักคุณค่าของเวลา ความเหมาะสมของเวลา ว่าเวลาไหนควรทำอะไรและไม่ควรทำอะไร

1.6 ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภู

สิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด เข้าไปมีส่วนร่วมกับประชาชนให้มากขึ้น เพื่อจะได้เข้าถึงและทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของประชาชน

1.7 ด้านปุคคลปัญญุตา (รู้จักบุคคล) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านปุคคลปัญญุตา (รู้จักบุคคล) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาลควรรักษาและพัฒนาต่ออีกให้ถึงที่สุด มีการสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลที่มีความประพฤติและทำคุณงามความดีให้แก่ชุมชนเพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจและเป็นตัวอย่างให้สังคมได้เห็นและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติตาม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลโดยรวมอยู่ในระดับที่มากผู้วิจัยมีการเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลทุกพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วไป”

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้หลักสัปปุริสธรรมในการบริหารงานของพนักงานเทศบาลในเขตต่าง ๆ ทั่วไป”

3. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วไป”

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

กฤษ เพิ่มทันจิตต์. (2549). หลักการและแนวทางการบริหารงานยุคใหม่ ภายใต้ภูมิทัศน์การแข่งขันใหม่ ข้อสังเกตเชิงวิจารณ์ภายใต้กรอบคุณค่าทางสังคมและพุทธธรรม.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2543). *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม.* พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระไตรปิฎกภาษาไทย. (2539).ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรราชวิทยาลัย.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต) (2549), *พุทธวิธีการบริหาร*, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2545). *ธรรมนูญชีวิต.* พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542).พจนานุกรมราชบัญฑิตยสถาน 2542.กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊ค.

สมคิด บางโม. (2545). *การบริหาร.* กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (อุฏฐายี), (2509). สัปปุริสธรรม หนังสืออนุสรณ์เนื่องในโอกาสงานฌาปนกิจศพนายชัย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ป.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2514). *การบริหาร.* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไพบูลย์ สาราญภูติ.

สมยศ นาวีการ. (2544). *การบริหาร.* กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.

สัมพันธ์ ภูไพบูลย์. (2542). *องค์การและการจัดการ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิทักษ์อักษร.*แนวทางการบริหารแนวพุทธ.* กรุงเทพมหานคร : สุขุมวิทการพิมพ์.

สุปรีชา กมลาศน์ พลอากาศโท หม่อมหลวง. (2545). กลยุทธ์การบริหาร. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

2. วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์

กำธร มิตรเปรียญ. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัปปุริสธรรมกับการปฏิบัติงาน ตามกระบวนการบริหารของหัวหน้าสถานีอนามัย ในเขต* 12. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ชาญชัย อรุณ. (2546). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของบุคลากรประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน ท่าซักและกำแพงเซา อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย , สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ญาณี นาคพงษ์. (2543). *ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อศูนย์บริการผู้สู.อายุในวัดโดยชุมชน*. : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์บริการผู้สูงอายุวัดสุวรรณดาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธงชัย เจริญนนท์. (2550). *การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาองค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด,* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิต วิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

น้ำผึ้ง เอียงสันต์. 2550), *ศึกษาการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดกำแพงเพชร,* สารนิพนธ์ศาสนศาตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

นิติรัฐ วรรณวิริยวัตร. (2550). *การบริหารงานแบบพุทธวิธีของโรงเรียนปริยัติธรรม.* อำเภอเมืองเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,*บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

นิรันตร์ ปรัชญกุล. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบล บ้านฉาง*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหารุ่งโรจน์ ธมฺมฏฺฐเมธี (ศิริพันธ์). (2550), *การศึกษาวิเคราะห์ภาวะผู้นำในพระพุทธศาสนา เถรวาท.* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พะยอม วงศ์สารศรี. (2552). *องค์การและการจัดการ.* กรุงเทพมหานคร : พรานนกการพิมพ์ วิศรา รัตนสมัย. (2543). *การรับข่าวสารเพื่อสร้างความตระหนักสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มยุรา อุรเคนทร์. (2545). พระพุทธศาสนากับการเมือง : *กรณีศึกษาการปฏิบัติตนของนักการเมืองในปัจจุบัน.* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วิศุทธิ์ ขวัญพฤกษ์.(2539). *การศึกษาหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่สามารถนำมาปรับใช้กับการบริหารงานบุคคลในองค์กรธุรกิจ.* วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สุทิน ขุนสิทธ์.(2549). *ศึกษาการนำหลักทศพิธราชธรรมใช้ในการปกครององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงส์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช.*สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เสาวณี ใหม่ด้วง. (2549). *การพัฒนาจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของพนักงานส่วนตำบลอำเภอ เชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช.* วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อัญญา ศรีสมพร. 2549). *การใช้ภาวะผู้นำแนวพุทธของหัวหน้าภาควิชาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร.*วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. พระมหาอรุณ ปญฺญารุโณ, ดร.
   ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
   มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
   ตำแหน่งปัจจุบัน หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
   มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3. พระมหาชินกร สุจิตฺโต, ดร.
   ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์
   มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชายตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๐๕๑ **วันที่** ๑๐ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระมหาอรุณ ปญฺญารุโณ, ดร.

ด้วย พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๑๓๑๐๑๒๐๐๘ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ (Promotion of policy for religion and culture enhancement according to Sappurisadhamma in the khok tan,sub district Administrative Organization, Phusing District, Sisaket province)" มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนสารนิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนสารนิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(พระมหาสุรไกร ชินพุทฺธิสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๕๐๘/๖๐๐๗๑ **วันที่** ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์

ด้วย **พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)** เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๑๓๑๐๑๒๐๐๘ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ (Promotion of policy for religion and culture enhancement according to Sappurisadhamma in the khok tan,sub district Administrative Organization, Phusing District, Sisaket province)" มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนสารนิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนสารนิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ใช้ประเมิน IOC เรียบร้อย

ผศ.ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์
๑๐ ก.พ. ๖๗

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๕๖

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๐๕๑ **วันที่** ๑๐ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรียน พระมหาชินกร สุจิตฺโต, ดร.

ด้วย พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๑๓๑๐๑๒๐๐๘ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ (Promotion of policy for religion and culture enhancement according to Sappurisadhamma in the khok tan,sub district Administrative Organization, Phusing District, Sisaket province)" มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนสารนิพนธ์

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนสารนิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(พระมหาสุรไกร ชินพุทฺธิสิริ, ผศ.)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ผู้ประสานงานเครื่องมือวิจัย
11/ม.ค./67
พระมหาชินกร สุจิตฺโต, ดร.

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม
เลขที่รับ 537
๑๕ มี.ค. ๖๗
☑ สำนักปลัด
○ กองคลัง
○ กองช่าง
○ กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๗๗๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๘๐๘/๐๓๔๕

๕ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)
เจริญพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม

ด้วย พระหวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๑๓๑๐๑๒๐๐๘ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ (Promotion of policy for religion and culture enhancement according to Sappurisadhamma in the khok tan,sub district Administrative Organization, Phusing District, Sisaket province)" มีความประสงค์ขออนุญาตเพื่อเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงาน สารนิพนธ์ จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๘ - ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ดังนั้น ทางหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

-เพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เรียน นายก อบต.
- เพื่อโปรดทราบ หรือควรแจ้ง
☑ สำนักปลัด
○ กองคลัง
○ กองช่าง
○ กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายจิระ เรืองทา)
หัวหน้าสำนักปลัด

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖
โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๘๐
ผู้ประสานงาน พระหวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)
โทร. ๐๙-๗๙๙๔-๗๗๖๑

(นายเชวงศักดิ์ ประดับศรี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม

-

นายไนย แพงตา
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๗๑๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๓๙๗

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตลงพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล

เจริญพร นายถวิล ตรองจิตร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์

ด้วย พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๕๒๐๑๓๑๐๑๒๐๐๘ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ (Promotion of policy for religion and culture enhancement according to Sappurisadhamma in the khok tan,sub district Administrative Organization, Phusing District, Sisaket province)" มีความประสงค์เข้าพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล เพื่อใช้ในงานเขียนสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของนักศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่านเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล สำหรับใช้ในงานสารนิพนธ์ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอเจริญพร

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

(กฤษกร แก้วกิติกรกุล)
นักรัฐประศาสนศาสตร์ปฏิบัติการ
รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักปลัด

(นางสาวพิชยะพรรณฐ์ แพงไธสง)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

นายถวิล ตรองจิตร
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

นางกันยา วันคำ
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖
โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๘๐
ผู้ประสานงาน พระทวีรักษ์ ชนรตโน (แก้วดวงดี)
โทร. ๐๙-๗๙๙๔-๗๗๖๑

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่องการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

****

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการนำหลักหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน

เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการ ส่งเสริม สนับสนุน ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.การตอบแบบสอบถาม ให้ท่านทำเครื่องหมาย √ ลงใน ( ) เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

3.ผู้วิจัยจะถือว่าคำตอบหรือข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นความลับ

4.ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและสะดวกในการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล และข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เฉพาะการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

5.แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไป

ปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ 7 ข้อ

ขอแสดงความนับถือ

พระทวีรักษ์ ชนรตโน

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย
- ☐ 2. หญิง

2. อายุ

- ☐ 1. ต่ำกว่า 25 ปี
- ☐ 2. 25 – 35 ปี
- ☐ 3. 36 – 45 ปี
- ☐ 4. 46 – 55 ปี
- ☐ 5. สูงกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ☐ 2. ปริญญาตรี
- ☐ 3. ปริญญาโท
- ☐ 4. ปริญญาเอก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อแล้วกรุณาทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ					
1.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
2.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด					
3.องค์การบริหารส่วนตำบลมีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆ ได้					
4.ในองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานอย่างเป็นระบบ					
5.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน					
2.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล					
6.องค์การบริหารส่วนตำบลมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้					
7.องค์การบริหารส่วนตำบลตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย					
8.องค์การบริหารส่วนตำบลเลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่น					
9.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการได้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่					
10.องค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4 มาก	3	2 น้อย	1

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
	มากที่สุด		ปานกลาง		น้อยที่สุด
3.ด้านอัตตัญญูตา รู้จักตน					
11.องค์การบริหารส่วนตำบลวางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย					
12.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน					
13.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล					
14.องค์การบริหารส่วนตำบลพบปะพูดคุยกับประชาชนตามสมควร					
15.องค์การบริหารส่วนตำบลกระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง					
4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ					
16.องค์การบริหารส่วนตำบลบริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง					
17.องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ					
18.องค์การบริหารส่วนตำบลยึดถือปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
19.องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ					
20.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ					
5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล					
21.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลา					
22.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
23.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง					
24.องค์การบริหารส่วนตำบลทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา					
25.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานตามเวลาราชการ					
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน					
26.องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงาน					
27.องค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น					
28.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น					
29.องค์การบริหารส่วนตำบลอุทิศตนเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน					
30.องค์การบริหารส่วนตำบลให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน					
7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล					
31.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม					
32.องค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรที่มีคาวมรู้ความสามารถ					
33.องค์การบริหารส่วนตำบลยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล					
34.องค์การบริหารส่วนตำบลนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล					
35.องค์การบริหารส่วนตำบลแสดงความชื่นชมกับประชาชนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม					

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมในองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

1.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านธัมมัญญุตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

2.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านอัตถัญญุตา (เป็นผู้รู้จักผล)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

3.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านอัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักตน)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

4.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านมัตตัญญุตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

5.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านกาลัญญุตา (เป็นผู้รู้จักกาลเวลา)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

6.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านปริสัญญุตา (เป็นผู้รู้จักชุมชน)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

7.ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน **ด้านปุคคลปัญญุตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล)** ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

--ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ--

ภาคผนวก จ
การวิเคราะห์ค่าดัชนี IOC

ผลการค้นหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่องานวิจัย
เรื่อง : การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริส
ธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
****

การนำนโยบายส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรมไปปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			(∑R)	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านธัมมัญญุตา (รู้จักเหตุ)					
1.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
2.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
3.องค์การบริหารส่วนตำบลมีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
4.ในองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
5.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านอัตถัญญุตา (รู้จักผล)					
6.องค์การบริหารส่วนตำบลมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
7.องค์การบริหารส่วนตำบลตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
8.องค์การบริหารส่วนตำบลเลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่น	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00

9.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการได้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
10.องค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านอัตตัญญุตา (รู้จักตน)					
11.องค์การบริหารส่วนตำบลวางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
12.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
13.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
14.องค์การบริหารส่วนตำบลพบปะพูดคุยกับประชาชนตามสมควร	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
15.องค์การบริหารส่วนตำบลกระจายอำนาจและความรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านมัตตัญญุตา (รู้จักประมาณ)					
16.องค์การบริหารส่วนตำบลบริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
17.องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
18.องค์การบริหารส่วนตำบลยึดถือปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
19.องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
20.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านกาลัญญุตา (รู้จักกาล)					

21.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลา	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
22.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
23.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
24.องค์การบริหารส่วนตำบลทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
25.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานตามเวลาราชการ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านปริสัญญุตา (รู้จักชุมชน)					
26.องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงาน	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
27.องค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
28.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
29.องค์การบริหารส่วนตำบลอุทิศตนเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
30.องค์การบริหารส่วนตำบลให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา (รู้จักบุคคล)					
31.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
32.องค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรที่มีคาวมรู้ความสามารถ	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
33.องค์การบริหารส่วนตำบลยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00
34.องค์การบริหารส่วนตำบลนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00

35.องค์การบริหารส่วนตำบลแสดงความชื่นชมกับประชาชนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม	+1	+1	+1	สอดคล้อง	1.00

ภาคผนวก ฉ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistice

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-TotalCorrelation	Cronbach's AlphaifItem Deleted
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ [1.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง]"	143.97	319.620	.827	.979
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ [2.องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด]"	144.13	319.430	.762	.980
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ [3.องค์การบริหารส่วนตำบลมีเหตุผลในการตัดสินปัญหาต่างๆได้]"	144.30	322.010	.695	.980
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ [4.ในองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานอย่างเป็นระบบ]"	144.30	320.424	.657	.980
1.ด้านธัมมัญญุตา รู้จักเหตุ [5.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการทำงานไว้ชัดเจน]"	144.23	316.047	.787	.979

.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล [6.องค์การบริหารส่วนตำบลมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานตามแผนนโยบายที่กำหนดไว้]"	144.07	321.306	.713	.980
2.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล [7.องค์การบริหารส่วนตำบลตัดสินหรือแก้ปัญหาโดยยึดระเบียบและนโยบาย]"	144.17	324.833	.506	.981
2.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล [8.องค์การบริหารส่วนตำบลเลือกทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์เป็นผลดีต่อตนและผู้อื่น]"	144.07	317.582	.811	.979
2.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล [9.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการได้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่]"	144.17	317.454	.802	.979
2.ด้านอัตถัญญุตา รู้จักผล [10.องค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง]"	144.10	320.507	.702	.980
3.ด้านอัตตัญญูตา รู้จักตน [11.องค์การบริหารส่วนตำบลวางตัวเป็นกลางอย่างเสมอต้นเสมอปลาย]"	144.07	318.064	.856	.979

3.ด้านอัตตัญญูตา รู้จักตน [12.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขอบข่ายการบริหารงานตามระดับความรู้ความสามารถของตน]"	144.13	318.051	.763	.980
3.ด้านอัตตัญญูตา รู้จักตน [13.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายภาระหน้าที่ได้เหมาะสมกับบุคคล]"	144.10	321.886	.645	.980
3.ด้านอัตตัญญูตา รู้จักตน [14.องค์การบริหารส่วนตำบลพบปะพูดคุยกับประชาชนตามสมควร]"	144.03	317.689	.860	.979
4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ [16.องค์การบริหารส่วนตำบลบริโภคและใช้จ่ายทรัพย์พอดีกับงบประมาณกลาง]	144.00	321.034	.705	.980
4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ [17.องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรได้อย่างเหมาะสมกับงบประมาณ]	144.17	318.282	.719	.980
4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ [18.องค์การบริหารส่วนตำบลยึดถือปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง]	144.13	320.120	.798	.979

4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ [19.องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมกับงบประมาณ]	144.17	318.282	.829	.979
4.ด้านมัตตัญญุตา รู้จักประมาณ [20.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดกรอบเวลาการบริหารงานที่เหมาะสมยืดหยุ่นได้เสมอ]	144.10	319.059	.763	.980
5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล [21.องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายงานให้เหมาะสมกับการเวลา]	144.00	320.483	.883	.979
5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล [22.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในทางราชการให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า]	144.23	314.392	.850	.979
5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล [23.องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เวลาในการทำงานได้อย่างเหมาะสมพอเพียง]	144.10	320.093	.781	.979
5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล [24.องค์การบริหารส่วนตำบลทำภาระหน้าที่สำเร็จตรงตามเวลา]	144.07	317.168	.773	.979

5.ด้านกาลัญญุตา รู้จักกาล [25.องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดทิศทางการบริหารงานตามเวลาราชการ]	144.07	316.685	.848	.979
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน [26.องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติเหมาะสมตามประเพณีของหน่วยงาน]"	144.07	323.926	.657	.980
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน [27.องค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมของท้องถิ่น]"	144.07	321.444	.653	.980
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน [28.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้น]"	144.20	317.269	.773	.979
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน [29.องค์การบริหารส่วนตำบลอุทิศตนเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน]"	144.10	319.266	.901	.979
6.ด้านปริสัญญุตา รู้จักชุมชน [30.องค์การบริหารส่วนตำบลให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและชุมชน]"	144.13	322.740	.750	.980

7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล [31.องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลในสังคม]"	144.03	322.999	.767	.980
7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล [32.องค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรที่มีคาวมรู้ความสามารถ]"	144.17	313.937	.791	.979
.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล [33.องค์การบริหารส่วนตำบลยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของแต่ละบุคคล]"	144.20	320.441	.697	.980
7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล [34.องค์การบริหารส่วนตำบลนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการบริหารงานบุคคล]"	144.23	319.909	.739	.980
7.ด้านปุคคลปโรปรัญญุตา รู้จักบุคคล [35.องค์การบริหารส่วนตำบลแสดงความชื่นชมกับประชาชนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม]"	144.23	320.668	.769	.979

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
148.37	338.378	18.395	35

Reliability Statistice

Cronbach's Alpha	N of Items
.980	35

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล : พระทวีรักษ์ (ชนรตโน) แก้วดวงดี
วัน เดือน ปีเกิด : 15 มีนาคม 2540
ชาติภูมิ : จังหวัดศรีสะเกษ
ที่อยู่ปัจจุบัน : 229 วัดผ่องพลอยวิริยาราม สุขุมวิท 105 ถนนลาซาลซอย 46
เขตบาง แขวง บางนาใต้ กรุงเทพ 10260
E-mail. Weerak331400@gmail.com
Tel. Mobile 0979947761
ID. Line 0979947761

การศึกษา : นักธรรมชั้นเอก
: สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร์สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
หน้าที่การงานปัจจุบัน : ฝึกสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดผ่องพลอยวิริยาราม